



THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Saturday, the 7th July 1962.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—RULING *re* ADMISSIBILITY OF QUESTIONS.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member Dr. A. Sreenivasan has given notice of Legislative Council Question Nos. 77, 78 and 79 to elicit information as to the number of cases admitted during a particular period in the Government Hospital, Kancheepuram, for (i) transverse presentation, (ii) Fother Giffs Operation, and (iii) Forceps delivery and the number of cases that proved fatal. These questions have been admitted.

Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar, Leader of the Opposition, has raised a point of order as to the admissibility of the questions. His objections are three-fold, namely, (i) that it is not parliamentary practice to ask questions in regard to particular persons in their professional capacity; (ii) that the questions are of such a nature that they are likely to produce in the public mind a state of alarm; and (iii) that these questions are an abuse of the right of interpellation and hence liable to be disallowed under rule 34 of the Council Rules.

After very careful consideration of the points raised by the hon. the Leader of the Opposition, I must state, with very great respect to the hon. the Leader of the Opposition, that on facts, the assumption that the member has asked questions in regard to particular persons is not correct. There is no reference whatsoever to any individual person in any of these questions.

Rule 32 (2) of the Council Rules provides that the question must not publish any name not strictly necessary to make the question intelligible. Therefore, if any of the questions had published any name, I would have disallowed the question myself. It is not also correct to say that questions cannot be asked with regard to particular persons in their professional capacity. Clause (7) of Rule 32 says that the question must not refer to the character or conduct of any person *except* in his official or public capacity. Therefore, what is prohibited is only a reference to the character and conduct of any person in his private or personal capacity. Under the rule, as it stands, it is permissible to ask questions in regard to the conduct of any person in his official or public capacity. In parliamentary practice, the only accepted condition is that no names shall be mentioned. Therefore, the objection that no question shall be asked in regard to persons in their professional capacity is not sustainable.

[Mr. Chairman]

[7th July 1962]

Secondly, the objection that the nature of the question is such that it is likely to produce in the mind of the public a state of alarm cannot be accepted. The questions as they stand merely seek information as to the number of certain classes of cases admitted in a Government Hospital and the number of cases that proved fatal. It cannot be presumed that the answer to the questions will disclose a large number of fatal cases and that they might produce a state of alarm in the public mind. A bare statement of the state of affairs need not necessarily produce a state of alarm in the public mind. They may perhaps focus the attention of the Government and the public on the state of affairs prevalent in the particular hospital which may call for remedial measures. Even if that be so, it will not be a ground to justify the question being disallowed because under the rules that is not a ground on which questions can be disallowed.

The admissibility or otherwise of a question is judged by the Chairman with regard to their compliance with the conditions laid down in the relevant rules and he is not and cannot be influenced by any consideration as to whether they will cause any embarrassment to the Government or whether they may create an awkward situation or it is not in public interest. The Government alone are the best judges to decide as to whether an answer to a question would or would not be in the public interest and it is open to them to answer or refuse to answer a question in the public interest. The Chair cannot compel them to give answer or to furnish answer in a particular manner. The Chair has no doubt a duty to ensure that baseless questions are not admitted lest unfounded allegations or insinuations are given undue publicity.

The next question is whether these questions are an abuse of the right of interpellation. On the face of these questions, there is nothing to show that they constitute an abuse of the right of interpellation. As members are aware, the right of interpellation is a very valuable right enjoyed and exercised by a private member. Questions are intended mainly to elicit facts on matters of public importance within the cognizance of the Minister to whom they are addressed. They must relate to public affairs and matters of administration for which the Minister is officially responsible.

It is well established that the right of interpellation is exercised with a view to turn the searchlight on acts of commission and omission and lapses on the part of the administration which would have otherwise gone unnoticed, so as to focus the attention of the Government and seek redressal. The responsibility of the Chairman in regard to questions is limited to their compliance with the Rules of the House. The questions under reference only seek to elicit information in regard to a Government hospital. It cannot be denied that this is of public importance. They relate to public affairs and matters of administration for which the Minister is responsible.

7th July 1962]

[Mr. Chairman]

It is well to mention here that the Hon. Minister is ready to furnish the answer to these questions. For these reasons, with very great respect to the hon. the Leader of the Opposition, I overrule the objection raised.

The point of order formulated by the hon. the Leader of the Opposition raises the fundamental issue, namely, whether the admissibility of a question can be made the subject matter of a point of order or debate in the House. Rule 34 of the Council Rules provides that the Chairman shall decide on the admissibility of a question. The Chairman is empowered to disallow any question which, *in his opinion*, is an abuse of the right of interpellation. The admissibility or otherwise of a question is determined by the Chairman with reference to the conditions contained in the rules framed in this behalf. It follows that the Chairman is the one and only authority empowered to admit or disallow any question and once he decides on the admissibility of a question, his decision is final. It cannot be questioned in any manner.

Sir Erskine May says that the Speaker's responsibility in regard to questions is limited to their compliance with the Rules of the House. He further says that the refusal of a question cannot be made the subject of debate. It is also stated that a Member cannot raise a point of order and read out a question disallowed at the Table. It follows from the above that likewise a point of order cannot be raised on the admissibility of a question already admitted by the Chairman in accordance with the rules. It is both the privilege and duty of the Chairman as the guardian and custodian of the rights and privileges of the members, to uphold the valuable right of interpellation and to admit or disallow the questions in accordance with rules and uninfluenced by any considerations other than those laid down in the rules.

Unlike in the Parliaments of certain Continental countries as in France, where the House disallows an interpellation stated in the form of a request by the President to the House, neither in the British Parliament, nor in the Parliament and the State Legislatures in India has any right to disallow the question admitted by the Speaker or Chairman as the case may be, been vested in any authority other than the Speaker or the Chairman. The decision as to the admissibility of a question made by the Chairman is final.

I, therefore, hold that my decision as to the admissibility of these questions is final and the questions as they stand are in order and in accordance with the rules.

They will be taken up at the next meeting as the Hon. Minister for Health is not present today.

[7th July 1962]

II.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Nuclear Power Station

* 102 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether it is a fact that Kalpakkam near Mahabalipuram has been selected for the setting up of a nuclear power station?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The question of selecting sites for the establishment of nuclear power stations is under the consideration of the Government of India.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : Sir, in the 'Hindu' of the 27th April last, it was stated that this State Government had selected four sites near about Mahabalipuram, but preferred Kalpakkam because of the availability of water, hard ground, and its distance from the thickly populated areas. Was this not brought to the notice of the Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I am not responsible for any statement appearing in the press.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அணுசக்தி மின் நிலையம் தமிழ்நாட்டில் அமைப்பதற்கு உத்தரவு பெற்றிருக்கிறதா? உத்தரவு பெறுவதில் இன்னும் தடை இருக்கிறதா?

கனம் திரு. ஜி. வெங்கட்ராமன் : இது மத்திய சர்க்கார் அமைக்கவேண்டியது. தென்னகத்தில் இருக்கிற மூன்று நான்கு ராஜ்யங்களில் எந்த இடத்தில் அமைத்தாலும், அது நன்றாக வெற்றிகரமாக இருக்குமென்று ஆலோசனை செய்கிறார்கள். அதனால் எந்த எந்த இடங்களில் அமைக்கமுடியுமென்பதற்குப் பரிசோதனை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அப்படி நடக்கும்போது தமிழகத்தில் இரண்டு இடங்களைப் பார்த்திருக்கிறார்கள்.

Cotton yarn

* 103 Q. SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the number of bales of cotton yarn in each count produced in the mills situated in the State in each of the quarters from January 1959 to June 1961?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : A statement ^a is placed on the table of the House.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, from the statement it is seen that production has increased from 1959 to 1961 in spite of the fact that there was scarcity during 1960-61. Have the Government gone into the reasons of this scarcity in the market during these years?

7th July 1962]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The consumption has increased much greater than production. Actually I have got the break-up of the consumption figures. Sixty-four thousand and six hundred bales were produced. Twenty-three thousand five hundred and thirty bales were consumed by handlooms. Thousand four hundred bales were consumed by powerlooms. This itself shows that the consumption of yarn has gone up phenomenally. We have very few powerlooms, but still 1,400 bales are consumed by them. The weaving mills consumed 9,900 bales. The quantity consumed by miscellaneous consumers for the manufacture of ropes, etc., is three to four hundred bales. The quantity exported to other places is 4,300 bales.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, from the statement placed on the table of the House, it is seen that the production of yarn of 31 to 40s has gone down. What is the reason for this?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That would depend upon the market. If there is a demand for counts of over 40, there will be production. I think I can also say that there is one factor which has contributed to this. We have regulated the price of the yarn of 40s and below. Probably the mills thought of taking counts of over 40s so that they may get the market price on it.

SRI S. K. SAMBANDHAN : In order to circumvent the regulations or the fixation of price, the mills have taken this step. Will the Government see that such things are not adopted by the mills in future?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : They would not produce anything which has no sale in the market. If they produce counts of over 40s and do not find a market for it, then they will not produce it. Therefore, we cannot say that they have done so only to circumvent the fixation of price. Now the matter has become one past history. We have now regulated the issue of yarn by an agreement which the hon. Member himself knows.

State Transport

* 104 Q.—**DR. A. SREENIVASAN :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the discourteous behaviour of the drivers and conductors of the State Transport buses towards the passengers;

(b) whether the attention of the Government has been drawn to the criticisms in the daily newspapers in regard to the rude behaviour of the drivers and conductors; and

(c) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) to (c) Government are aware of complaints regarding discourteous behaviour of some drivers and conductors of the State Transport buses towards the passengers and of the criticism in the press on this subject. All

[7th July 1962]

individual complaints in this matter are being carefully enquired into and suitable action is being taken against such drivers and conductors as are proved to be at fault.

2. These complaints are generally about buses not stopping at particular bus stops, conductors refusing to allow passengers to get into buses, issue of change to passengers and delaying of buses at fare stages for issue of tickets. Government are trying to remedy these defects by—

(a) putting more buses on the road;

(b) increasing the number of stand conductor in order to reduce pressure of work on the line conductors;

(c) experimenting with automatic ticket issuing machines to enable the conductors to issue tickets at a faster rate.

3. As regards buses not stopping at some bus stops, enquiries show that in some cases the buses are either already overcrowded or else they are operating on limited stop services and are not scheduled to halt at certain bus stops.

DR. A. SREENIVASAN : Is it a fact that some of the conductors are indulging themselves in singing lustful songs when lady passengers are present in the bus?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I am not going into the details of all types of misbehaviour. If any such complaint is received, the Government will take very serious notice of it and give very severe punishment also.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it not a fact, Sir, that during the "Courtesy Week" held every year, the conductors are specially instructed to address passengers in plural? That is the way of treating people with respect in Tamil as 'போங்கள்' instead of 'போ' and 'உட்காருங்கள்' instead of 'உட்கார்'.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : 'Courtesy Week' had no effect on discourtesy. (laughter.) If this state of affairs persists, we intend raising the level of recruitment. We will try to get people with higher educational qualifications.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, is the Hon. Minister aware of the complaint that drivers move the vehicles even while the passengers are just on the point of boarding it?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I would ask for co-operation from the public. If they would only write to the Secretary to the Government in charge, we will enquire into it and take severe action.

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார் : மரியாதை வாரம் சென்னை யில் நடப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இதை மாவட்டங்களில் நடத்த அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறதா?

7th July 1962]

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் : அரசாங்க பஸ்களில் நடத்தப்படுகிறது. மரியாதை வாரம் நடத்துவதில் மற்றபடி ஜில்லாக் களைப்பற்றி எனக்குத் தெரியாது.

திரு. ஏ. கஜபதி நாயகர் : பஸ்களில் ஏறும் வழி, இறங்கும் வழி என்று இரண்டும் இருக்கிறபோது ஏறும் வழியிலேயே இறங்க வேண்டுமென்று மக்களைச் சில இடங்களில் தொந்தரவு செய்வது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? குறிப்பாக இந்த செக்ரட்டேரியட் முன்னேயே அப்படி நடக்கிறது.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் : அது யாருடைய தவறு என்று தெரியவில்லை. பிரயாணிகள் தவறு, கண்டக்டர்கள் தவறு என்று பார்க்கவேண்டும். அந்த விதமான புகார்களை டைரக்டர் அவர்களுக்கு எழுதினால் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள்.

திரு. ஏ. கஜபதி நாயகர் : கண்டக்டர்கள் அப்படி கட்டாயப் படுத்துவதால்தான் மக்கள் இறங்குகிறார்கள். மக்களுக்கு அப்படிச் செய்ய இஷ்டமில்லை.

DR. A. SREENIVASAN : Sir, is it not a fact that in privately operated buses, such discourteous behaviour on the part of the conductors is dealt with promptly?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I do not want to cast any aspersion on individual operators. I want to improve mine. But I have received such complaints also from other operators. I think the conductors, as a rule, belong to the same class of men (laughter).

Housing Colonies

* 105 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to construct housing colonies for the Government servants; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) A statement ^a is laid on the table of the House.

SRI S. K. SAMBANDHAN : Sir, from the statement, it is seen that the Government are constructing houses only in the City. May I know whether they have got any proposal to construct housing colonies for Government servants in the mofussil towns?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Government have already asked the Collectors of districts to find out suitable land for building rental houses in their respective headquarters. We have already taken steps in the Coimbatore district, Tiruchirappalli district, and in a few others.

[7th July 1962]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : What percentage of the requirements of the Government servants in the City will be met by the figures of buildings given in the list?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We are trying to improve the housing accommodation. It would be very difficult to say what percentage would be met.

SRI S. K. SAMBANDHAN : As this percentage is much less than that required by the Government servants, will the Government see that it is increased at least twice in the nearest future?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : So far the Government have not taken responsibility for providing housing accommodation to Government servants. But of late the pressure of accommodation is becoming acute, and, therefore, the Government are addressing themselves to this problem. We will go on building every year a number of houses for Government servants to the extent to which funds permit.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அலுவலர்களுக்கு வீடு கட்டித் தருகிற முறையில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற மூன்றடுக்கு நான்குக்குக் கட்டிடங்கள் உண்மையாகவே வசதி குறைவாகவும் குடியிருப்பதில் பல கஷ்டங்களும் இருக்கின்றன என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் : வசதி இருக்கிறது என்று நினைக்கிறவர்கள் அங்கு குடி வரலாம். இல்லை என்று நினைக்கிறவர்கள் வேறு இடத்தில் குடி இருக்கலாம். சென்னை நகரத்தில் ஒரு தளம் மாத்திரம் போட்டு கட்டுவது என்பது முடியாத காரியம்.

SRI M. RAJAH IYER : May I ask the Government to expedite the sanction of loans to individual N.G.Os. even though the housing colonies for them may not come up soon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I think everyday about four or five files that come to me are for sanction of loans to N.G.Os.

Juvenile Courts

* I06 Q.—**SRIMATHI MARY C. CLUBWALA JADHAV :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of Juvenile Courts in the State and their locations?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There are eight Juvenile Courts in the State, one each at Vellore, Coimbatore, Madurai, Salem, Thanjavur, Tiruchirappalli, Tirunelveli and in Madras City. The Juvenile Court at Tirunelveli has jurisdiction over Kanyakumari district also.

திரு. கே. ராமதாஸ் : தலைவர் அவர்களே, இளம் குற்றவாளிகளுக்கான நீதி மன்றங்களை இன்னும் அதிகரிப்பதற்கு உத்தேசம் உண்டா?

7th July 1962]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : தற்காலம் அவ்வாறு உத்தேசம் இல்லை.

South Arcot District Board Teachers

* 107 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state —

(a) whether any representation has been received from the South Arcot District Headmasters' Association with regard to the regularisation of the service of the South Arcot District Board Teachers; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) Orders have been issued by the Government in April 1961 authorising the Special Officer, South Arcot District Board to regularise the services of the teachers in Board High Schools retrospectively from the dates of their appointment under the District Board and to refix their pay without any claim for arrears of salary.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : What exactly was the grievance of the Headmasters' Association?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Headmasters wanted both regularisation with retrospective effect and arrears to be paid. Government decided that payment of arrears of pay was not justified.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Are the Government aware that it has become a chronic disease in South Arcot not to regularise services then and there but to regularise services after four or five years and then not give arrears of increment and so on?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I cannot subscribe to a general statement like that about South Arcot.

Public Works Department Supervisors

* 108 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the circumstances under which two of the Public Works Department Supervisors were drowned in the waters of the Suruliar river near the Upparpatti anicut.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The accident occurred at the Uppukottai anicut and not near the Upparpatti anicut.

While the two Supervisors were supervising certain repair works to the Uppukottai anicut, the ring bund on which they were standing gave way and they were drowned in the river.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : May I know whether any compensation has been paid to the members of the family of the deceased?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : That is under the consideration of the Government.

[7th July 1962]

Madras-Kanyakumari Coastal Road

* 109 Q.—SRI J. PONNUSWAMY VILLAVARAYAR : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether any representation has been made to the Central Government to convert the Madras, Kanyakumari Coastal road as central highways road; and

(b) the reply, if any, received from them in this regard?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) Yes, Sir.

(b) The final reply of the Government of India is awaited.

திரு. ஜே. பொன்னுசுவாமி வில்லவராயர் : தலைவர் அவர்களே, தற்போது அத்திட்டம் தற்காலிகமாக ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறதே? உண்மையா?

கனம் திரு. வி. ராமையா : ஒன்றும் ஒதுக்கி வைக்கப்படவில்லை. இந்திய அரசாங்கத்திலிருந்து பதில் வருவதற்குக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member..]

III.—ANNOUNCEMENTS.

(1) ELECTION OF A MEMBER TO THE BOARD OF INDUSTRIES.

MR. CHAIRMAN : I have to announce to the House that Sri K. Kamalakannan is the only candidate duly nominated for election to the Board of Industries. As the number of candidates nominated is equal to the number of vacancy to be filled, namely, one, I hereby declare him duly elected to the Board of Industries.

(2) DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN : At a meeting of the Business Advisory Committee held at 2-30 p.m. to-day it has been decided that the Council may adjourn to-day and meet again at 3 p.m. on the 30th July 1962. The Committee has decided the following revised programme of business :—

30th July 1962 and 31st July 1962—Appropriation Bill and other Government Bills.

1st August 1962—Non-official day.

The Council will meet at 3 p.m., daily.

IV.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR

1962-63—(cont.)

MR. CHAIRMAN : The Hon. the Minister for Finance will now reply to the debate on the Budget.

7th July 1962]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் தலைவரவர்களே, ஆறு நான் விவாதத்தில் இந்த மன்றத்தில் பல அங்கத்தினர்கள்—30 பேருக்கு மேல் கலந்து கொண்டார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் 7 கோடி 15 லட்சம் ரூபாய் வரை வரி போடுவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறபோதிலும், வரியை ஏற்றுக்கொள்கிறவர்கள் நேரடியாகத் தாங்குகிறவர்கள் மற்றவர்கள் எல்லோருக்கும் ஒரு மாதிரி வெறுப்புதான் இருக்கும். ஆனால் அதே மாதிரி போடுகிறவர்களும் வரி போடவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டுப் போடுவதில்லை. எல்லோருக்கும் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும். அப்பேர்ப்பட்ட வரி ரூபாய் 7 கோடி 15 லட்சம். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் குறிப்பிட்டபடி, மூன்று முகமாக வரி தாக்குகிறது மக்களை. மத்திய அரசாங்க வரி, ஸ்தலஸ்தாபன வரி, ராஜ்ய அரசாங்க வரி—இம்மாதிரி மூன்று பக்கங்களிலிருந்து வருகிறது என்று சொல்வதிலும் உண்மை இல்லாமல் இல்லை. அந்த நிலையில் 7 கோடி 15 லட்சம் ரூபாய்க்கு வரி போடுவதாகத் தெரிவித்திருந்த போதிலும், மொத்தத்தில் இந்த மன்றத்தில் பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் சுமுகமான முறையில் பல பிரச்சனைகளைக் குறிப்பிட்டார்கள்; விவாதித்தார்கள்; தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள்; போடப்போகும் வரிகளைப்பற்றி ஆட்சேபனை தெரிவித்தார்கள். மொத்தத்தில் அதிலே அதிக வேகம், உணர்ச்சி எல்லாம் இருக்கக் கூடும் என்றாலும் அங்கத்தினர்கள் சுமுகமாக விவாதத்தில் கலந்து கொண்டதற்காகவும் சில அரிய கருத்துக்களைத் தெரிவித்ததற்காகவும், சில கருத்துக்களை அரசாங்கம் விளக்குவதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்காகவும் நான் என்னுடைய பாராட்டு தலை முதல் முதலாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்தில் சில ஆண்டுகள் அங்கத்தினராக இருந்திருக்கிறேன். அது குறித்து நான் பெருமைப்படுவதுண்டு. அதை மற்றவர்களுக்கும் தெரிவிப்பது உண்டு. இந்த மன்றத்துக்கு ஒரு உயர்ந்த தரம் இருக்கிறது. உயர்ந்த தரத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக இருந்து வந்திருக்கிறது என்று நான் மற்றவர்களுக்கும் எடுத்துச் சொல்வது உண்டு. ஆனால் இந்த விவாதத்தைப்பற்றி நாம் நினைக்கும்போது, ஒரு விசனகரமான விஷயத்தைப்பற்றி குறிப்பிடாமல் இருப்பதற்கில்லை.

இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் தகாத வார்த்தைகளைப் பிரயோகித்தார்கள். இதை நான் குறிப்பிட்டிருக்க மாட்டேன். அந்த வார்த்தைகள் பத்திரிகையிலெல்லாம் வந்து விட்டன. பத்திரிகையில் வந்தபிறகு, இந்த மன்றத்தின் நல்ல பெயரைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று இதைக் குறிப்பிடுகிறேனே தவிர, வேறல்ல. அல்லது பின்னாலே அவரைத் தொடர்ந்து பேசிய அதே கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் யாராவது தங்களது வருத்தத்தைத் தெரிவித்திருந்தாலும்கூட இதை நான் குறிப்பிட்டிருக்க மாட்டேன். தகாத வார்த்தையை—உலக சரித்திரத்தில் எந்த பார்லிமெண்டிலும் உபயோகப்பட்டு

3 20
a.m.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [7th July 1962]

தாத வார்த்தையை—அவர் மிக துரதிருஷ்டவசமாக இந்த மன்றத்தின் நற்பெயருக்கு இழுக்கு தேடும் முறையில் உபயோகித்தார்.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : அந்தக் கட்சியைச் சார்ந்த வேறு அங்கத்தினர் இந்த சபையில் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : முஸ்லீம் லீக் அங்கத்தினராக இருக்கலாம். தி. மு. கழகத்தவராக இருக்கலாம். முஸ்லீம் லீகும், தி. மு. க. வும் ஒன்று. இரண்டையும் பிரிப்பதில்லை. இப்போது இரண்டும் ஒன்றாகி இருக்கிறது. அப்படித் தகாத உறவு ஏற்பட்டதால்தான் இந்த மாதிரி வந்தது. முஸ்லீம் லீகாக இருந்தால், இப்படித் தகாத வார்த்தையை உபயோகப்படுத்துவதை நான் சொல்ல மாட்டேன். முஸ்லீம் லீகுக்கும் எனக்கும் அசுரியல் வகையில் மாறுபட்ட கருத்து இருந்த போதிலும், முஸ்லீம் லீகைச் சேர்ந்தவர்களைக் குறை சொல்ல மாட்டேன். முஸ்லீம் லீக்—தி. மு. க. உறவு இருக்கிறதே, அது தான் காரணம் இப்படி ஒரு அங்கத்தினர் தகாத வார்த்தையை இந்த மாபெரும் மன்றத்தில் உபயோகிக்க நேர்ந்தது. முஸ்லீம் லீக் என்றால்—முஸ்லீம் லீக் ஆரம்பிக்கப்பட்டது நாட்டை துண்டிக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன்.

கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் மிகுந்த உணர்ச்சியோடு “இதற்கெல்லாம் இடம் கொடுக்கக்கூடாது; ஏற்கனவே நாட்டைத் துண்டாக்கியதன் விளைவை அனுபவித்து வருகிறோம்” என்று மிக உருக்கமாகச் சொன்னார்கள். அப்படி ஆரம்பிக்கப்பட்டது முஸ்லீம் லீக். இப்போதும் அதே முஸ்லீம் லீக் என்ற பெயர். அவர்கள் இந்த நாட்டுப் பிரஜை என்று சொன்னாலும், நல்ல எண்ணம் கிடையாது. அதேமாதிரி தான் தி. மு. க. வுக்கும். இந்த நாட்டைத் துண்டிக்க வேண்டுமென்றால், என்ன அர்த்தம்? கனம் அங்கத்தினர் ‘இது எங்கள் உரிமை’ என்று சொன்னார்கள். எது உரிமை? வெள்ளைக்காரன் போய்விட்டான்; பிரெஞ்சுக் காரன், சைனாக்காரனைக் கொண்டுவந்து வைக்க உரிமையா? யார் இதைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்க முடியும்? நாட்டை மீண்டும் அடிமைப்படுத்த உரிமையா? தி. மு. க. நாட்டைத் துண்டாட வேண்டுமென்கிறது. தி. மு. க. தலைவர் ‘லீகுக்கும் எங்களுக்கும் ஜின்னா காலத்திலிருந்து உறவு உண்டு’ என்கிறார். இப்படி ஒரு நாட்டுக்கு துரோகத்தையும் பாதகத்தையும் விளைவிக்கும் உறவு—அந்த உறவின் விளைவை, நேற்று முன்தினம் கனம் அங்கத்தினர் பேசியபோது நாம் பார்த்தோம்.

DR. A. SREENIVASAN : Is the D.M.K. the only party that is for the division of the country? Is not the parent body, the D.K. fighting for separation of Tamil Nad?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member is a specialist on D.K. I have no idea about the D.K. I have no contact with them and I have no idea about their objective.

7th July 1962]

DR. A. SREENIVASAN : Because it is well-known that they are in league with it.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அது கனம் அங்கத்தினருடைய கட்சி.

கனம் தலைவரவர்களே, திரு. வகாப் அவர்கள், “சிறுபான்மையினருக்கு அவல நிலை இருக்கிறது. முஸ்லீம்களுக்குக் கவலையாக இருக்கிறது” என்று சொன்னார்கள். இந்த மாநிலத்தில் சிறுபான்மையினர் நலன் பாதுகாக்கப்படுவது போல் வேறு எங்கும் பாதுகாக்கப்படுவதில்லை. அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு மட்டுமல்ல வசதிகளும், சலுகைகளும் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன. பல மாநில முதலமைச்சர்களும் “இந்த மாநிலத்தில்” நீங்கள் சிறுபான்மையினர் நலன் குறித்து போட்ட உத்தரவு நகல் வேண்டுமென்று கேட்டு வாங்கிச் சென்றிருக்கிறார்கள். மத்திய ஆட்சியின் உள்நாட்டு அமைச்சரவர்கள், ‘நீங்கள் இட்ட உத்தரவை எனக்கும் அனுப்புங்கள், மற்ற மாநிலங்களுக்கும் அனுப்புகிறேன்’ என்று கேட்டு வாங்கிச் சென்றிருக்கிறார். அந்த வகையில் கண்ணுங்கருத்துமாக மொழி, படிப்பு, உத்தியோக விஷயத்திலும், மற்றும் பாதுகாப்பு விஷயத்திலும் நாம் கவனம் செலுத்தி வருகிறோம்.

3-30
p.m.

இதிலெல்லாம் நாம் கண்ணும் கருத்துமாகக் கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். முஸ்லீம்கள் அவல நிலை என்று சொல்லிக் கொண்டு, ஒரு சமூகத்தின் பெயரால், மதத்தின் பெயரால், இந்த நாடு துண்டாக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்வது, துண்டாக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்கிறவர்களை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம் என்று கூறுவது, நாட்டுக்கு எவ்வளவு துரோகம் விளைக்கக்கூடியது என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும்.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : The Hon. Minister has been saying that we support the partitions of the country. That is a false accusation. Our party does not support the partition of the country.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : முஸ்லீம் லீக் தலைவர் எத்தனையோ முறை சொல்லியிருக்கிறார்கள். தி. மு. கமுகமும் நாங்களும் ஒன்று; தி. மு. கமுகத்தின் கொள்கைகளை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம் என்று பலமுறை சொல்லியிருக்கிறார்.

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Sir, the Hon. Minister is making a false accusation.

MR. CHAIRMAN : The Hon. Member will please sit down. The Hon. Finance Minister is replying to the debate. It is an important speech and the Hon. Minister should not be interrupted very often.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : Let him ask his leader. இங்கே சொல்லுவதில் பயனில்லை. முஸ்லீம் சமூகத்தினர் அப்படியில்லை. அவர்கள் எல்லாம் நாட்டுப் பற்றுடையவர்கள். சமூகதாயத்தோடு ஒத்துழைக்கக் கூடியவர்கள். ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக சில பேர் தலைவர்கள் என்று தங்களைக் கூறிக்கொண்டு,

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [7th July 1962]

சமுதாயத்துக்குத் துரோகம் விளைவிக்கிற முறையில் நடந்து கொள்ளுவதால், இங்கே கனம் அங்கத்தினர் முஸ்லீம்கள் அவல நிலையில் இருப்பதாகக் கூற நேரிட்டுவிட்டது என்று கருதுகிறேன். இம்மாதிரி சமூகத்தின் பெயரால், மதத்தின் பெயரால் செய்வது, அந்த சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்குப் பெருந்த பாதகத்தை விளைவிக்கும் என்பதை, அந்தச் சமூக மக்கள் நன்றாக உணர்ந்து கொள்ளுவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அதே நேரத்தில், சிறுபான்மையரது சலுகைகள், உரிமைகள் இவைகளைப் பொறுத்தமட்டில், நான் மீண்டும் உறுதி கூறுகிறேன். இந்த ஆட்சி யினர் கண்ணும் கருத்துமாக அவைகளைப் பாதுகாத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். சிறுபான்மையினருக்கு என்னென்ன வசதிகள் செய்திருக்கிறோம், என்னென்ன சலுகைகள் வழங்கியிருக்கிறோம் என்பதற்கு நான் பல திருஷ்டாந்தங்கள் காட்ட முடியும். அவகாச மின்மையால் கூற முடியாததற்கு வருந்துகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் அவர்கள், “நாட்டுப் பிரிவினை கோர எங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது” என்றார்கள். அதற்கு உரிமை கிடையாது. ஜனநாயகம் என்ற லும், சுதந்திரம் என்றாலும், எதற்குச் சுதந்திரம் இருக்க முடியும்? நாட்டை அன்னியனுக்குக் காட்டிக் கொடுக்க சுதந்திரம் உண்டா? நான் கேட்கிறேன். ஆங்கிலேயன் சொல்லாமல் போய் விட்டான், ஜெர்மனிக்காரனை, ஜப்பான்காரனை நாங்கள் அழைத் துக்கொண்டு வருகிறோம் என்றால், அதற்குச் சுதந்திரம், ஒட்டு ரிமை உண்டா? அதை அனுமதிக்க முடியுமா? யாரும் அனுமதிக்க மாட்டார்கள்; எந்த நாடும் அனுமதிக்காது.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] தலைவரவர்கள் மன்னிக்க வேண் டும். எந்தக் காலத்திலும் எங்களுடைய கட்சி இன்னொரு அன் னிய ஆட்சியை இங்கு கொண்டு வர வேண்டுமென்று கூறியது மில்லை; கூறப்போவதுமில்லை; அந்த மாதிரியான கருத்து எங் களுக்குக் கிடையாது என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] நாட்டைத் துண்டாடவேண்டு மென்று கேட்பதற்கும், அன்னிய ஆட்சியை வரவேற்பதற்கும் அதிக வித்தியாசமில்லை என்பது என்னுடைய கருத்து. அவரவர் களுடைய அபிப்பிராயங்கள் பல இருக்கலாம். திரு. எம். ஜி. ராமச் சந்திரன் அவர்கள் சொன்னார்கள் “நான் ரூ. 2,500 தான் சம்பளம் வாங்குகிறேன்” என்பதாக ரூ. 2,500 வாங்கட்டும், அல்லது ரூ. 5,000 வாங்கட்டும். வருமானவரி கொடுக்கட்டும் அல்லது கொடுக்காமல் இருக்கட்டும்; அதெல்லாம் அவரவர்களுடைய கருத்து. அவர் எவ்வளவு சம்பாதிக்கிறார் என்பது அல்ல என்னுடைய கவலை. அவர் நன்றாக சம்பாதிக்கட்டும், நிறைய சம்பாதிக்கட்டும், யாரா வது நான்கு பேருக்கு உதவட்டும் என்றுதான் நான் விரும்பு கிறேன். மேலும் அவர் கூறிய ஒரு கருத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். உழைப்பு வேறு, அறிவு வேறு என்பதை

7th July 1962] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் உழைப்புக்கு ஒரு மாதிரியான மதிப்பும் அறிவுக்கு வேறு மாதிரியான மதிப்பும் கொடுக்க வேண்டுமென்பதை என்னால் ஒத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. நான் சாதாரண மக்களின் பிரதிநிதி என்ற முறையில் சொல்லுகிறேன்—நான் தொழிலாளர்களுடைய பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறவன்—தொழிலாளிக்கு அறிவு இல்லை, அவனிடம் உழைப்புத்தான் இருக்கிறது என்று சொல்வது தவறு.

திரு. எம்.ஜி. ராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, மீண்டும் குறிக்கிடுவதற்கு மன்னிக்கவேண்டும். நான் சொன்னது, அறிவுக்கு இவ்வளவு சம்பளம் என்ற தரம் கூடாது. உழைப்புக்கு, அதனால் உற்பத்தியாகிற பொருளுக்குத் தரம் விதிக்க முடியும்; அறிவுக்குத் தரம் விதிக்க முடியாது, தகுதி விதிக்க முடியாது என்றுதான் சொன்னேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களும் உழைக்கிறவர்கள்தான். நடிப்பதில் உழைப்பு, அருமையான உழைப்பு இருக்கிறது. அறிவோடு மாத்திரமல்லாமல், உழைப்பும் இருக்கிறது. அவர் உழைப்பை மதிப்பதைப்பற்றி மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில் அறிவுக்கும் ஒரு மதிப்பீடு வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். கேட்டதையெல்லாம் வேறு வழியில்லாமல் கொடுக்கிறார்கள் என்பதற்காக, அறிவின் பெயரால் சுரண்டக்கூடாது.

கனம் அங்கத்தினர் எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் இன்னொன்று சொன்னார்கள். பல பேர் இந்த வரி போடுவதை எதிர்த்து வரிகொடா இயக்கம் நடத்துவோம் என்கிறார்கள் என்பதாகத் தெரிவித்தார்கள். நான் அவரைக் கேட்டுக் கொள்ளுவேன், நீங்கள் சரித்திரத்தைப் படிக்க வேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக இந்த நாடு சுதந்திரம் பெற்ற சரித்திரத்தைப் படிக்க வேண்டும். வரி கொடா இயக்கம் என்பது யார், ஏன் நடத்தினார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அவர் சுலபமாகத் தெரிந்து கொள்ளலாம். ஏனென்றால் அவரிடம் உயர்ந்த கலைத்திறன் இருக்கிறது, அறிவு இருக்கிறது; ஆனால் இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக இந்த வரலாறுகளைப் படிக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது விவாதத்தைத் துவக்கிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. பாலசுப்ரமணிய ஐயர் அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முந்தைய ஆண்டுகளில் நாங்கள் வரி விதிக்க முற்பட்டபோது, இந்த மன்றத்தில் பலத்த எதிர்ப்பு தெரிவிக்கப்பட்டது. அத்தகைய எதிர்ப்பு இந்த ஆண்டு வரி விதிப்பின் மீது இந்த மன்றத்தில் யாரும் காட்டவில்லை. அதை நான் குறையாகச் சொல்லவில்லை. இப்போது போடப்பட்டிருக்கிற வரிகள் அத்தன்மையானது என்று எடுத்துக்காட்டத்தான் குறிப்பிடுகிறேன். சாதாரணமாக, பலமாக எதிர்க்கக் கூடியவர்கள்கூட, இந்த ஆண்டு போட உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிற வரிகளைப்பற்றிக் குறை கூறவில்லை என்பதை எடுத்துக்காட்ட

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [7th July 1962]

விரும்புகிறேன். ஒரே ஒரு அங்கத்தினர், கனம் கரையாளர் அவர்கள் தான் எல்லா வரிகளையும், வரவேற்பதாகச் சொன்னார். அதேமாதிரி மற்றொரு அங்கத்தினர் திரு. சம்பந்தம் அவர்கள், இந்தப் புது வரிகளெல்லாம் தேவையில்லை; தணிக்கை அறிக்கையில் (Audit Report) எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ள குறைகளைச் சரிப்படுத்திவிட்டால் போதும், அதிலேயே பணம் கிடைத்துவிடும் என்று சொன்னார். 'Audit Report 1962' இப்போதுதான் வந்திருக்கிறது. அந்த அறிக்கை 1961-ம் வருடத்தியதுதான். திரு. O. P. ராமசாமி ரெட்டியார்கூட கேட்டார் '1962' என்று போடப் பட்டிருக்கிறதே என்று. Public Accounts Committee அறிக்கையோடு கூடத்தான் Audit Report வரும். அந்த வருடத்தைத் தான் போடுவது வழக்கம். Audit Report-ல் சில தவறுகள் (Irregularities) எடுத்துக் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதை யெல்லாம் கனம் அங்கத்தினர் திரு. பாலசுப்ரமணிய ஐயர் எடுத்துக்காட்டினார். எல்லா அலுவல்களும் சரியாக நடக்க வேண்டுமென்ற கவலையில் அவர் சொன்னார். Audit Report-ஐப் பார்த்தால் 31-8-1961 வரையில் 39,847 தவறுதல்கள் Irregularities ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அறிகிறோம். அந்த Irregularities-ல் சம்பந்தப்பட்ட தொகை எவ்வளவு என்று கூட்டிப் பார்த்தால் 23 கோடி 97 லட்சம் என்று வரும். அவ்வளவு தொகையையும் சாப்பிட்டுவிட்டார்கள் என்று அர்த்தமல்ல. Competent authority யின் சாங்ஷன் இல்லை. சாங்ஷன் வேண்டும் என்பன போன்ற குறைபாடுகள்தான். கம்பெனி நடத்துகிறவர்களுக்குத் தெரியும். ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையைச் செலவு செய்ய தீர்மானம் இல்லையே என்று Auditor கேட்டால், பின்னால் அதை நிவர்த்திக்க தீர்மானம் போட்டால் போதும். இதே மாதிரி பல இனங்கள் Audit Report-ல் சுட்டிக்காட்டப் பட்டிருக்கின்றன.

A sum of Rs. 15 crores relates to non-submission of detailed contingent bills 'payees' receipts, etc. These objections are to be eventually cleared on submission of detailed contingent bills.

இது ஒரு 15 கோடி ரூபாய். இந்த மாதிரி இனங்களைக் கணக்குப் போட்டுக் கொண்டே போய், பத்திரிகையில் கொட்டை எழுத்தினால் எழுதினால் 50 கோடி ரூபாய் பாழாயிற்று என்ற பீதி உண்டாகிறது. ஆகையினால் முதலில் நரம் நிலைமை என்ன என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். Audit Report-ல் தவறுதல் (Irregularities) என்று எடுத்துக்காட்டப்பட்டால், அதற்கு மேல் Public Accounts Committee இருக்கிறது. அந்தக் குழுவிற்கு எதிர்கட்சித் தலைவரை, தலைவராக நியமித்திருக்கிறோம். மற்ற மாநிலங்களில் அப்படிப் போடுவதில்லை. Public Accounts Committee -க்கு ஆளுங்கட்சித் தலைவர்தான் தலைவராக இருப்பார். நாம் ஒரு Convention -ஐ ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். Public Accounts Committee-ல் (Audit Report) சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ள Irregularities பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்

7th July 1962] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

பட்டதும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் அதற்கு விளக்கம் சொல்லு
Public Accounts Committee ஒத்துக்கொள்ளும். விளக்கம்
ஒத்துக்கொள்ளத்தக்கதாக இல்லாவிட்டால், என்ன நடவடிக்கை
எடுக்க வேண்டுமென்று Public Accounts Committee தன்னு
டைய அறிக்கையில் தெரிவிக்கும். Public Accounts Committee
ரிப்போர்ட் வந்த பிற்பாடு, அதிலும் குறைபாடுகள் சுட்டிக்
காட்டப்பட்டிருந்தால், என்ன செய்யப்போகிறீர்கள் என்று எங்
களைக் கேட்கலாமே ஒழிய, Audit Report -ல் சொல்லப்பட்ட
டிருக்கிற (Irregularities) -ஐ வைத்துக்கொண்டு, பணம்
பாழ்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுவது முறையல்ல.
ஆகையால் கனம் அங்கத்தினர் திரு. சம்பந்தம் அவர்கள் Audit
Report- ஐப் பார்த்து இந்த இனத்தில் 16 கோடி ரூபாய் வீணா
யிற்று, அடுத்த இனத்தில் 23 கோடி ரூபாய் வீணாகி இருக்கிறது,
இரண்டையும் சேர்த்தால் 39 கோடி ரூபாய் ஆகிறது. இந்தப்
பணத்தை மிச்சப்படுத்தினால், இதை வைத்துக்கொண்டு, வரி
போடாமல் பற்றாக் குறையைச் சரிப்படுத்திவிட்டால் என்று
சொல்லுவது சரியல்ல. கனம் அங்கத்தினர் திட்டம் வேண்டாம்
என்று சொல்லவில்லை. எதற்கு கல்விக்கு இவ்வளவு தொகை;
அந்தச் செலவைக் குறையுங்கள் என்று சொல்லவில்லை.

திரு. எஸ். கே. சம்பந்தம்: தலைவரவர்களே, நான் சொன்ன
தெல்லாம், வீணாக விரயம் ஆக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தணிக்கை
அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிற இனங்களை இனிமேலாவது
நீக்கி, பணத்தை விரயம் ஆக்காமல் அளவோடு திட்டமிட்டால்,
பணம் மிச்சப்படும்; அதை ஏன் ஒரு ஆண்டு பரீட்சை பண்ணி
பார்க்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய கருத்து, வரி வேண்டாம்
என்று நான் சொன்னதில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் அங்கத்தினர் நேற்றுச்
சொன்னதைத்தான் திரும்பச் சொல்லுகிறார். நேற்று அவர்
பேசியதைப் புரிந்து கொண்டுதான் நான் பேசுகிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, இங்கே தரப்பட்ட
டிருக்கிற நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது மிக முக்கியமாகத் தெரிவிக்க
கப்பட்ட கருத்து, செலவு வரவுக் கணக்குப்படி எஸ்டிமேட்
அளவு உண்மையாக எவ்வளவு ஆகுமோ அதிலிருந்து வேறு
பட்டதாக இருக்கிறது. அதனால் சப்ளிமெண்டரி கிராண்ட்
தொகை தேவைப்படாமலேயே கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. தேவைப்
படாமல் கேட்கிற நிலைமை இருந்தால் வரவு செலவுத் திட்டப்
புள்ளியில் இந்த ஏழு கோடி ரூபாய்க்கு வரி போடுவது தேவைப்
படுமா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: திரு. பாலசுப்ரமணிய
அய்யர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மற்றவர்களும் சொன்னார்கள்.
“Inflation of expenditure and underestimate of revenues” என்று.
செலவுகளை அதிகப்படுத்திக் காட்டுகிறோம், வரவைக் குறைவாகக்
காட்டுகிறோம் என்கிறார்கள். அப்படிச் காட்டவேண்டுமென்று

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [7th July 1962]

என்ன அக்கறை? வரி போட்டு அதில் ஒரு கிரீடம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றா? அப்படி வரவைக் குறைத்துக் காட்டி செலவை அதிகப்படுத்திக் காட்டி வரிக்கு இடமிருக்கிறது என்று காட்டுவது அரசாங்கத்திற்கு வினையாட்டா, அல்லது அதில் என்ன ருசி யிருக்கிறது? எதற்கு செலவை அதிகப்படுத்திக் காட்டுகிறோம்? அதற்கு உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், சென்ற வருஷத்திலே டெபிசிட் எஸ்டிமேட் 6.96 லட்சம். ஆனால் ஆக்கவல் டெபிசிட் 8,50 லட்சம், ஏன்? செலவு அதிகமாகியிருக்கிறது? முதலில் மதிப்பிட்டதிலிருந்து அது குறையவில்லை. சில சமயங்களில் குறையலாம். செலவு செய்யப்படவில்லை என்றெல்லாம் சில அங்கத்தினர்கள் சொல்கிறார்கள். செலவு செய்யப்பட்டவற்றை அங்கத்தினர்கள் பாராட்டவேண்டும். இந்தப் புகார் பற்றி நாம் அதிகாரிகள் தவறுதலான கருத்துக் கூடக் கொள்ளலாம். 6,96 லட்சம், 8,50 லட்சம் ஆக அதிகமாக ஆகியிருக்கிறது. வருமானம் உயர்ந்துகொண்டே இருக்கிறது. உயர்ந்து வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். சில இடங்களில் leakage இருக்கிறது. evasion இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். வருமானத்திற்கு விதிக்கக்கூடிய வரியைப்பற்றி அவ்வப்போது கவனித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். ஆனால் முக்கியமாக நமக்கு வரக்கூடிய வரி விற்பனை வரி. அதுவும் அவ்வப்போது கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. சில நாட்களுக்கு முன்பு கூட வருமான வரி சம்பந்தப்பட்ட மாநில அதிகாரிகள் எல்லோரையும் அழைத்து தொழிலமைச்சர் அவர்களும் நானும் சந்திக்க நேர்ந்தது. முதலமைச்சர் அவர்களும் வந்திருந்தார்கள். அங்கிருந்த அதிகாரிகளிடத்தில் அதிக நேரம் பேசினோம். ஒழுங்காக வசூலிக்கவேண்டும், எவ்வுஷனுக்கு இடம் கொடுத்து விடக்கூடாது என்றெல்லாம் பேசினோம். அவர்களுக்குள்ள கஷ்டங்கள், அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் இவற்றையெல்லாம் கண்டு அவற்றிக்குப் பரிகாரம் செய்யலாம் என்றுதான் செய்கிறோம். எவ்வளவு அதிகப்படுத்த முடியுமோ அதைக் கணக்குப்போட்டிருக்கிறோம். பிறகு எப்படி அதிகமாகத் துண்டு விழுந்தது? நாம் குறைத்து போடவில்லை. செலவினத்தை அதிகப்படுத்தியும் போடவில்லை. டெபிசிட் 6,96 லிருந்து 8, 50-க்கு உயர்ந்ததிலிருந்து இது தெரியவரும். எது 'அனுவசியமான செலவு? கனம் பாலசப்ரமணிய அய்யர் அவர்கள் Piggery எதற்கு, அப்பளம் எதற்கு என்று சொன்னார்கள். அதைச் சாப்பிடுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதுவும் வேண்டியதாகத்தான் இருக்கிறது. பிரைவேட் செக்டார், பப்ளிக் செக்டார் கருத்து சிலரிடம் இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கமும் இந்த அரசாங்கமும் அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. இரண்டிற்கும் இடமிருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் அரசாங்கம் தலையில் போட்டுக்கொண்டு செய்யவேண்டுமென்று என்ன அவசியம்? கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அரசாங்கம் திறமையாக எதையும் செய்யும் என்ற அகம் பாவம் எங்களுக்கு இல்லை. முதலீடு தனியாரிடம் இருக்கிறது.

7th July 1962] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

நாம் வரி வசூலிக்கிறோம். நல்ல முறையில் தொழில் நடக்கிறது எல்லாவற்றையும் நேஷனலைஸ் செய்யவேண்டும். பிரைவேட் செக் டாரே கூடாது என்று சொல்வதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அப்பளமாக இருந்தாலும் அதையும் சிலர் செய்து பிழைக்கிறார்கள். அற்ப விஷயம்தான். ஏழைகளுக்கு உளுந்து மாவு ரொம்ப சத்துள்ளது. நிறைய உற்பத்தி ஆக்கவும் முடியாது. அதை உபயோகிப்பதில் சிரமமிருக்காது. நெருப்பில் சுட்டுச் சாப்பிட்டால் சத்து இருக்கிறது. அதையும் குடிசைத் தொழிலாக நடத்தலாம் என்று நாம் காட்டவேண்டும். பிக்கரி என்றால் அதைச் சாப்பிடாமல் இருக்கிறவர்களுக்கு அது வெறுப்பாக இருக்கலாம். சாப்பிடுகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலையும் நாம் அவைசியமாகத் தலையில் போட்டுக்கொண்டு அவைசியமாகச் செலவு செய்கிறோம் என்று சொல்வது சரியல்ல.

கனம் அங்கத்தினர் பாலசுப்ரமணியம் அய்யர் அவர்கள் விதைப் பண்ணையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். விதைப் பண்ணை என்றால் அதை ஒரு இன்டஸ்ட்ரி மாதிரிச் செய்ய முடியாது. விவசாயத்தில்கூட அது முடியாது. விதைப் பயிர் இடுவது என்றால் அதில் லாபம் வருமென்று சொல்ல முடியாது. அதற்குத் தகுந்த நிலம் வேண்டும். நிலம் அக்கொயர் செய்வதை நிலச் சொந்தக்காரர்கள் எதிர்ப்பார்கள். நல்ல நிலமாக இருக்க வேண்டும், சத்துள்ள மண்ணை இருக்கவேண்டும். பருவ மழை வேண்டும். அதனால்தான் இத் திட்டத்தை எப்படி நிறைவேற்றவேண்டுமென்று சில இடங்களில் குத்தகைக்கு எடுத்து செய்தோம். அதில் நஷ்டமாயிற்று. எஸ்டிமேட் கமிட்டி யோசனை சொன்னார்கள். வேண்டாமென்று அவர்கள் சொல்ல வில்லை. அகில இந்தியாவிலும் அது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட திட்டம். தனிப்பட்ட விவசாயிகளிடத்தில் அதைக் கொடுத்துச் செய்யச் சொன்னால் அப்போது சுத்தமான விதைகள் கிடைப்ப தில்லை. ஆகையால் மறுபடியும் பரிசீலனை செய்தார்கள். அரசாங்கத்தில் கமிட்டி போட்டிருக்கிறோம். நிபுணர்கள் தமிழ்நாடு பூராவும் சுற்றி 210 போதுமென்று சொன்னார்கள். முதலில் 360 வேண்டுமென்று திட்டக்குழுவில் அபிப்பிராயப்பட்டார்கள். பிறகு 210 போதுமென்றதும் அதை ஒப்புக்கொண்டோம். அந்தக் கமிட்டி சொன்னதையெல்லாம் நிறைவேற்றி வருகிறோம். நான் இது குறித்து நிதிநிலை அறிக்கையில்கூட குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அதை பலன்தரத்தக்க வகையில் இருக்கின்றன. அது ஒரு நல்ல திட்டம்.

அடுத்தபடியாக ஜப்பானிய விவசாய முறை. சாதாரணமாக எந்தக் கிராமத்திற்குப் போனாலும், விவசாயிகளைக் கேட்டால் அந்த முறையின் மூலம் உடனடியாகப் பலன் கிடைக்கிறது என்று தான் சொல்கிறார்கள். ஜப்பானியத் திட்டம் என்றால் அதை அப்படியே கண்ணை மூடிக்கொண்டு ஆதரித்து விடுவது என்பது அல்ல. அது தமிழ்நாட்டுக்கு ஏற்றவகையில் கையாளப்படு கிறது. லட்சக்கணக்கான ஏக்கரில் அதை விஸ்தரிக்கவேண்டு மென்று சொல்கிறார்கள். நல்ல திட்டம் என்று உணர்ந்த பிறகு

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [7th July 1962]

இப்போது வரி போடுகிறோம். என்றால் 9½ கோடி ரூபாய் யாரோ சொல்கிறார்கள் என்பதற்காகத் திட்டம் போடுவதில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இப்போது வரி போடுகிறோம் என்றால் 9½ கோடி ரூபாயுக்கு வருவாயுக்கு மேல் செலவாகிறது, இந்தத் திட்டங்களினால். இது இல்லாமல் அதாவது வருவாய் போதிய அளவு இல்லாமல் இன்னும் எத்தனையோ திட்டங்களை அடுத்த ஆண்டு பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று ஒத்திவைத்திருக்கிறோம். எல்லாம் அவசியமான திட்டம். மக்கள் எதிர்பார்க்கிற திட்டம்தான் எல்லாம். இப்போதே எங்கள் தாலுக்காவுக்கு, எங்கள் ஜில்லாவுக்கு அந்தத் திட்டம் வேண்டும், இந்தத் திட்டம் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவையெல்லாம் அவசியமில்லை என்று ஒதுக்கிவைக்கவில்லை. அதற்குப் பணம் இல்லாததுதான் காரணம். அதனால் இந்தத் திட்டங்களின்படி எதையும் விட்டுவிட மக்கள் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். அது முறையுமல்ல. நியாயமுமல்ல. மக்கள் நீண்டகாலமாக நன்மைகளை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் பழைய காலத்தைப்போலத்தான் இருக்கிறது என்று எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் திரு. எம். ஜி. ராமச்சந்திரன் அவர்கள், பக்கத்திலுள்ள கே. ஆர். ராமசாமி அவர்கள் எல்லாம் பேசினார்கள். அது இல்லை, இது இல்லை என்று பேசினார்கள். கடைசியில் காந்தியடிகளை மேற்கோள் காட்டிச் சொன்னார்கள். காந்தியடிகள் கொள்கையை திரு. ராமசாமியிடமிருந்துதான் நாங்கள் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். “Devil quoting scripture” என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள். நான் சொல்கிறதில்லை இது. திரு. ராமசாமி அவர்களிடமிருந்து நாங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய நிலையில் இல்லை.

திரு. க. அன்பழகன் : அவர் நினைவூட்டினார்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நினைவும் தேவையில்லை. எங்களுக்கு எப்போதும் நினைவுண்டு. எல்லா நிலைமையும் அப்படியேதான் இருக்கிறது, ஒன்றும் முன்னேற்றம் நடக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். பத்து வருஷங்களுக்கு முன் நடந்த மாதிரியா இப்போது நடக்கிறது? பத்து வருஷங்களுக்கு முன் சினிமாவுக்குப் போகிறவர்கள் இப்படியா இருந்தார்கள்? இப்போது இருக்கிறவர்கள் எப்படியிருக்கிறார்கள்? நான் சினிமாவுக்குப் போவதில்லை. எம். ஜி. ஆர். போன்றவர்கள் கூப்பிட்டால் நான் போகிறேன்.

2-80
9-2

சினிமாவுக்குப் போகிறவர்களைக் கேட்கிறேன். அந்தத் தோற்றம் இன்று கிராமத்தில் இருக்கிறதா? கிராமத்தில் ஷர்ட் போடாதவன் யார்? இரவு 10 மணிக்குக் காரில் வரும்போது பார்க்கிறேன். ஷர்ட் போடாதவர்கள் யாருமே இல்லை. இப்படி இருந்ததா 15, 20 வருஷங்களுக்கு முன்பு?

திரு. க. அன்பழகன் : அமைச்சரவர்கள் சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு ஏற்பட்ட வளர்ச்சியை எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். நான்

7th July 1962]

[திரு. க. அன்பழகன்]

1922-ல் பிறந்தவன். 1922-லிருந்து 1947 வரை இப்பேர்ப்பட்ட முன்னேற்றம் இல்லாமல் இருந்ததா என்று கனம் அமைச்சரவர்களைக் கேட்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் வேறு வகை. அப்போது இதெல்லாம் தெரியாது அவருக்கு. அப்போது என்னத்தைப் பார்த்திருக்கப்போகிறார்? அன்னியன் ஆட்சியை நான் அடியோடு குறைகூற மாட்டேன். அன்னிய ஆட்சியில் நாம் கண்டது என்ன? இந்த 15 ஆண்டுகளில் கண்டதென்ன? இன்றைய தினம் தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சியில் large-scale industries வளர்ச்சியில் மூன்றாவதாக நிற்கிறது—மகாராஷ்டிரம், மேற்கு வங்காளம், அடுத்தது தமிழ்நாடு. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் வளர்ச்சி தமிழ் நாட்டில் ஒன்றுமில்லை. பக்கிங்ஹாம் & கர்னாடிக் மில்லைத் தவிர வேறு என்ன இருந்தது தமிழ் நாட்டில்? பின்னால் தொழில் அமைச்சர் விவரம் சொல்வார்கள். அல்லது அந்த மன்றத்தில் அறிவிக்கும் அறிக்கையை இந்த மன்றத்திலும் வழங்கலாம் என்று தொழிலமைச்சருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தொழில் வளர்ச்சியில் இன்று “National Council of Applied Economic Research” செய்த survey -ல் அவர்கள் சொல்வது என்ன?

“The Economic Survey Report says that of the full working force 11.7 per cent are engaged in industry in Madras, but the All-India percentage was only 9.8 per cent.

In industrial output, the share of large-scale industry was more than half or 55 per cent in Madras while the figure for All-India is 48 per cent.

The Economic Survey Report observed that Madras ran third among the industrially developed States in the country. Maharashtra and West Bengal alone are more industrially advanced than Madras.”

இவ்வாறு மேற்கு வங்காளமும் மகாராஷ்டிரமும் தமிழ் நாட்டை விட அதிகமாக முன்னேறி இருக்கின்றன என்றால், அவை பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில்தான் விரிவடைந்தன.

திரு. க. அன்பழகன் : எல்லாம் இந்தியாவில்தான் இருந்தன.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நாம் எப்போதும் ‘தாசர்கள்’ என்று தெரியும். அதனால்தான் தமிழ் நாட்டில் ஒன்றும் பண்ணவில்லை. ‘தமிழ் நாட்டில் நம்ம ஆள் இருக்கிறான்; அதனால் எதுவும் செய்யலாம்’ என்று தெரியும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு அதனால் தமிழ் நாட்டில் industries இல்லை. 1947-50-க்குப் பிறகு வளர்ந்தது. அதிகமான வளர்ச்சி 1954-க்குப் பிறகு. இங்கே

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [7th July 1962]

ஒரு வறட்சி, ஒன்றுமே இல்லை, வாழ்க்கைத் தரம் உயரவில்லை என்று சொல்வது தெரியாதவர்கள் சொல்வது அல்லது ஏதோ ஒரு விவாதத்துக்கு சொல்வது, தங்கள் கட்சிக்காகச் சொல்வது. ஆனால், நிலைமை அது இல்லை என்பதை மக்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள்.

அந்த வகையில் விவசாயத் துறையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். விவசாயத்தில் இப்போது எவ்வளவு தரம் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறோம்? நாம் அபிவிருத்தி அடைந்து வருகிறோமா இல்லையா என்று தெரிந்து கொள்ளாமல் மேலும் அபிவிருத்தி அடைய முடியாது. அதற்குத் தான் திட்டங்களில் நாம் எவ்வாறு சாதித்திருக்கிறோம், மக்கள் எப்படிப் பலனடைந்து வருகிறார்கள், வாழ்க்கைத்தரம் எவ்வாறு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை விளக்கியிருக்கிறேன். அதைச் செய்வதுடன் மட்டும் திருப்தி அடைய முடியுமா? இன்னும் எவ்வளவோ வாழ்க்கைத் தரம் உயர வேண்டும். அதற்குத் தகுந்த திட்டங்களை நிறைவேற்றித்தானே ஆகவேண்டும்? ஒரு திட்டத்துக்குத் திட்டம் கொஞ்சம் சாவ தானம் வேண்டாமா என்றால், மக்கள் அதை விரும்புவார்களா? இன்றைக்கு விருந்து போட்டேன். நாளைக்குப் பட்டினி என்றால் யார் ஒப்புக்கொள்வார்கள்?

திரு. ஏ. கே. தங்கவேல் முதலியார்: வயிறு கெட்டுப் போனால், விரும்பமாட்டார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: வயிறு கெட்டுப் போனால் அது வேறு விஷயம்.

நாம் எப்படி முன்னேற முடியும்? நாம் தொடர்ந்து நிறைவேற்ற வில்லை என்றால், tempo போய்விடும். இரண்டு வருஷம் ஆயிற்று, ஒரு வருஷம் holiday கொடுப்போம் என்றால் எப்படி வளர முடியும்? Tax -க்கு holiday கொடுக்கலாம்; புதிதாக ஆரம்பிக்கும் தொழிலுக்கு, திட்டத்துக்கு முடியாது. அதனால் திட்டத்தைத்தொடர்ந்து நிறைவேற்ற வேண்டும். அந்தத் திட்டத்தை மேலும் மேலும் பெரிய திட்டமாகத்தானே போட வேண்டும்? எதிர்க்கட்சி கனம் திரு.க. தலைவர்கள், “ரூ. 291 கோடி திட்டம் என்றால் போதாது, ரூ. 1,000 கோடி வேண்டும்” என்றார்கள். நாங்கள் அதை மற்ற மாநிலங்களுடன் ஒப்பிட்டு பார்த்து அந்த விகிதாசாரம் ரூ. 291 கோடி என்று முடிவு செய்தோம். அதை எப்படி குறைத்துக்கொள்வது? இந்த மன்றத்திலேயே நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். சென்ற ஆண்டில் மூன்றாம் திட்டத்தைப் பற்றி பேசும்போது, 30 முதல் 45 கோடி வரை விசேஷ வருவாய் கண்டுபிடிக்கவேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னேன். மத்திய அரசாங்கத் திட்டக்குழு ரூ. 45 கோடி மதிப்பிடுகிறார்கள் என்று அப்போதே தெரிவித்திருக்கிறேன். இன்று வருவாய்க்கு என்ன செய்வது?

கடன் கொடுக்கிறோம் விவசாயிகளுக்கு. கடன் கொடுப்பது கூட தப்பு என்றால் எப்படி? சில சமையத்தில் குறைந்த வட்டிக்குக் கொடுக்கிறோம். துவணைப்படி வசூல் செய்வதில் கஷ்டம்

7th July 1962] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

இருக்கிறது. மழை இல்லை என்றால் வரியை வஜா செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இதை எல்லாம் செய்தால் தானே திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியும்? நிலத்தின் குத்தகைக்காரர்களுக்குக் கூடகடன் கொடுக்கிறோம், நாம் கோவாப்பரேடிவ் சொசைட்டிக்கு “உங்களுக்கு நஷ்டம் வந்தால் நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம்” என்று உத்தரவாதம் கொடுக்கிறோம்.

அப்படித்தான் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. எத்தனை பேருக்கு நிலம் இருக்கிறது? நிலம் இல்லாதவர்கள் எவ்வளவு பேர்? 3 கோடியில் 63 லட்சம் பேர்தான் ஏதாவது நிலம் வைத்திருக்கிறவர்கள். 1 ரூபாய், 10 ரூபாய், 100 ரூபாய் வரி கொடுக்கிறார்கள், ஜமீன் ஏரியா சேர்த்துப் பார்த்தாலும் 63 லட்சம் பேர்தான் இருப்பார்கள். நிலமில்லாதவர்களுக்கும், நிலம் உள்ளவர்களுக்கும், ஏழை விவசாயிகளுக்கும் கடன் வசதிகூட கொடுக்கக்கூடாது என்றால், என்ன செய்வது? Full finance scheme ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். பல அங்கத்தினர்கள் எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் அதை அமுலுக்கு கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். எவ்வளவு தூரம் விவசாயிக்கு வசதி அளிக்க முடியுமோ, அவ்வளவு தூரம் செய்கிறோம்.

வசதிகள் கொடுப்பதில் Bull-dozer tractors கொடுப்பதில் —இதிலெல்லாம் நஷ்டம் தான். ஏதோ hire -க்கு என்று கொடுத்தாலும், அது நஷ்டந்தான். இதைக்கொடுக்காவிட்டால் விவசாயி எப்படி விவசாயம் செய்யமுடியும்? பலர் எனக்கு இது போதாது, இன்னும் அதிகமாக tractor கொடுங்கள் என்று வற்புறுத்தி வருகிறார்கள்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. பாலகப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள் ஒரு கவலை தெரிவித்தார்கள். ‘நில வரி அதிகப்படுத்தப்படுவதால் நில உச்சவரம்புச் சட்டத்திலும் மாறுதல் இருக்குமோ என்று. அந்தச்சட்டம் அப்படியே இருக்கும். அதைத்திருத்தப் போவதில்லை. அது அமுலுக்குவந்துவிட்டது. Notified date நிர்ணயம் பண்ணியாகிவிட்டது. எதற்கு வரி போடுகிறோம்? தண்ணீர் தீர்வையைத்தானே அதிகப் படுத்துகிறோம்? Ceiling Act Provision ஏதும் பாதிக்கப்பட மாட்டாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தப் புது வரிகள் விதிப்பதை இன்னும் கொஞ்ச காலத்திற்குத் தள்ளி போடுங்கள், “Why not postpone taxation” என்று சில அங்கத்தினர்கள் கேட்டார்கள். அவர்களுக்கு நான் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு இந்த வருடத்தில் நமக்கு ரூ. 5.27 கோடி தேவைப்படுகிறது. இதில், ரூ. 31.04 கோடி நமக்கு மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து கிடைக்கிறது. அவர்களும் நமக்குக் கணிசமான அளவுக்கு உதவி செய்துகொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். இருப்பினும் நம்முடைய திட்டங்களை முழுதும் நிறைவேற்ற வேண்டுமானால், வருவாயை அதிகப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையினால்தான் இந்தப் புதிய வரிகளை விதிக்க முற்பட்டிருக்கிறது அரசாங்கம்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [7th July 1962]

கனம் அங்கத்தினர் டாக்டர் சிவானந்தம் ஏன் அனுவசியமாக உயர்நிலைப்பள்ளிகள் அதிகமாக வைக்க அனுமதி அளித்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டார். இன்றைக்கு கிராமங்களில் உள்ள மக்களிடையே தங்கள் பிள்ளைகள் உயர்நிலைப்படிப்பு படிக்க வேண்டுமென்ற விழிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. நாங்கள் சென்ற வருடமே பள்ளிக்கூடம் ஏற்படுத்துவதற்கு முன்பணம் கட்டி விட்டோம், நீங்கள் அங்கீகாரம் கொடுங்கள் என்று கேட்கிற அளவுக்குக் கிராமத்தில் மக்கள் விழிப்படைந்திருக்கிறார்கள். உங்கள் குழந்தைகளுக்கு உயர்நிலைப்படிப்பு வேண்டாம் என்று சொல்லுவதற்கு நாம் யார்? பள்ளிக்கூடம் வைத்தால் அதற்குத் தேவைப்படும் உபாத்தியாயங்கள் இருக்கிறார்களா, உபகரணங்கள் (equipment)

இருக்கிறதா என்று கேட்பது என்ன மனப் பான்மை? உபாத்தியாயங்கள் இல்லாமலா பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படுத்துவோம்? போதுமான பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படி இல்லையென்றால், கனம் அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அடிக்கடி வற்புறுத்துவதைப்போல, 55 வயதுக்கு மேற்பட்ட ஆசிரியர்களையும் வைத்துக்கொள்ளுகிறோம். பிள்ளைகளும், பொதுமக்களும், பெரியோர்களும் ஊக்கம் காட்டும் போது, உங்களுக்கு எதற்கு உயர்நிலைப்பள்ளி என்று சொல்லுவதில் அர்த்தமில்லை. இந்த வரவு செலவு அறிக்கையை இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கும் போது, 195 புதிய உயர்நிலைப்பள்ளிகளை, ஆரம்பிக் இந்த ஆண்டு அங்கீகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்தேன். இப்போது அந்த எண்ணிக்கை 200-க்கு மேல் போய்விட்டது. நான் இந்த எண்ணிக்கை ஏறிவிட்டது என்று சொல்வதனால், கேட்பவர்களுக்கு எல்லாம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று கருதிவிடவேண்டாம். எவ்வளவோ பேருக்கு இந்த வருடம் அங்கீகாரம் அளிக்க முடியாது, இடமில்லை, கேட்பது நியாயம் இல்லை, சரியாக நடத்த முடியாது, வருகிற வருடம் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று நிராகரித்திருக்கிறோம்.

அடுத்து, முக்கியமாக கனம் ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகள் கல்வி விஷயத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் அதைப் பற்றிச் சில கருத்துக்கள் தெரிவித்தார்கள். இந்த விஷயத்தில் எனக்கு மிகச் சங்கடமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கல்வி சம்பந்தமான பல பிரச்சனைகள் முடிவு காணப்படாமல் இன்னும் அப்படியே இருக்கின்றன. இந்தப் பிரச்சனைகளைத் தள்ளிப்போட்டுக்கொண்டிருப்பது இளந் தலைமுறைகளின் நலனுக்கு உகந்தது அல்ல. நான் வெளியூர்களுக்குச் சுற்றுப் பயணம் சென்றிருந்தபோது, ஒரு ஊரில் என்னிடம் தெரிவித்தார்கள். ஏழாம் வகுப்புக்கான அரசாங்கத் தமிழ்ப் பாட புத்தகம் (Nationalised text-book) மிக உயர் தரமானதாகவும் (high standard) கடினமாகவும் இருப்பதாக என்னிடம் கூறினார்கள். நான் புத்தகத்தை வாங்கிப் பார்த்தேன். ஏழாம் வகுப்புக்கு அந்தப் புத்தகம் சற்று உயர்தரமாக இருப்பதாகவே எனக்கும்பட்டது. ஆங்கிலப் பாடப் புத்தகம் அவ்வளவு கடினமானதாக இல்லை. எங்கள் வீட்டுக் குழந்தைகளே ஆங்கிலப்

7th July 1962] [திரு. எம் பக்தவத்சலம்]

பாடம் குழந்தைகளே ஆங்கிலப் பாடம் ஒன்றும் கடினமாக இல்லை, சுலபமாகத்தான் இருக்கிறது என்றார்கள். தமிழ் பாட புத்தகம் கீழ்தரமாக (low standard) இருந்தால் பிள்ளைகளின் தரமும் குறையும். ஆகவே சற்று உயர்தரமாக இருந்தால், அதற்கு ஒரு நோட்ஸ் போடுகிற நிலைமை ஏற்படுகிறது.

வித்வான் டி. முத்துக்கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, ஏழாம் வகுப்பு தமிழ்ப்பாடப்புத்தகத்திற்கு notes போட்டாகிவிட்டது என்று தெரியப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இந்த நிலைமை எப்படி ஏற்பட்டது என்று பார்த்தால், சென்ற வருடம் மொத்தம் 11 வகுப்புகளாக இருந்ததை, 10 வகுப்புகளாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு இருக்கிற ஒரு நல்வாய்ப்பு என்ன வென்றால், அரசாங்கத்தின் எல்லா நடவடிக்கைகளும் உடனுக்குடன் அவர்களுக்குத்தெரிய வசதி இருக்கிறது. எங்களுக்கு அவரவர்கள் இலாக்கா சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்கள்தான் தெரியும். ஆகவே எனக்கு இப்படி 11 வகுப்புகளாக இருந்ததை 10 வகுப்புகளாகக் குறைத்திருப்பது முன்னதாகத் தெரியாது.

திரு. டி. பி. சீனிவாசவரதன் : தலைவரவர்களே, 11 வகுப்புகளை 10 வகுப்புகளாக ஆக்கியதால் ஏற்பட்டதல்ல இந்த நிலைமை. 1948-ல் தமிழ் First language ஆக்கப்பட்டவுடன், முதல் பாரத்திற்கு அயோத்தியா காண்டத்திலிருந்து 10 பாட்டுகள், திருக்குறள் 10, இரண்டாவது பாரத்திற்கு பாலகாண்டத்திலிருந்து 20 பாட்டுகள், குறளில் 20 என்று திரு. அவஞ்சிலிங்கம் அவர்கள் ஏற்படுத்தினார்கள். கம்பரும், திருவள்ளுவரும் 5-வது வகுப்புக்கு இத்தனைபாட்டுகள், முதல் பாரத்துக்கு இத்தனை பாட்டுக்கள் என்று பாசுபடுத்தி எழுதவில்லை. என்றைக்குத் தமிழ் First language என்று வந்ததோ அன்றிலிருந்து இப்படி இருக்கிறது. ஒரு வேளை அமைச்சரவர்களுக்கு இது தெரியாது போலிருக்கிறது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அது வேறு விஷயம். 11 வகுப்புகளை 10 வகுப்புகளாகக் குறைத்ததால் Curriculum—condense செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் தரத்தை உயர்த்த வேண்டியிருக்கிறது. அது ஒன்று.

மற்றொன்று, கனம் அங்கத்தினர் திரு. சிதம்பரநாதன் அவர்கள் ஏன் Higher Secondary Standard -ஐ அதாவது மேல் உயர்நிலை வகுப்பைக்கொண்டு வரவில்லை, அதற்கு மத்திய சர்க்கார் பணம் ஒதுக்கி வைத்தார்களே, அதை நீங்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லையே என்று எழுப்பிய பிரச்சனையாகும். அரசாங்கம் ஹையர் செகண்டரி வகுப்பை ஏற்படுத்த முதலில் முடிவு செய்திருந்தபோதிலும், திரும்பப் பரிசீலனை செய்ததில் அதில் கஷ்டம் இருப்பது தெரிந்தது. பல உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் equipment கிடையாது, ஆகவே இந்த ஆண்டிலேயே Higher Secondary Standard -ஐ அமுல் நடத்துவதில் கஷ்டம் இருக்கிறது

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[7th July 1962]

என்று தெரிந்தது. அப்படித் தெரிந்த பிறகும், ஏற்கனவே Higher Secondary Standard ஏற்படுத்துவதாக ஒத்துக்கொண்டிருக்கிற படியால், அமூல் நடத்தியே தீரவேண்டும் என்று முடிவு கட்டுவது சரியல்ல, மத்திய சர்க்கார் பணம் கொடுக்கிறார்கள் என்பதற்காக அமூல் நடத்துவது சரியல்ல என்று தோன்றியபடியால் அது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் கல்விச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றிய சர்க்கார் அறிக்கை பத்திரிகைகளில் வெளிவந்ததைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, அந்த அறிக்கை எப்படி வந்தது என்று கேட்டார்கள். கல்விச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக அறிக்கையில் வெளிவந்த யோசனைகள் முன்னமேயே முடிவு செய்யப்பட்டவை தான். எனக்கு அதில் ஈடுபாடிಲ್ಲ. அந்த அறிக்கை முடிவுகளைப் பிரதிபலிப்பதாகக் கருதக்கூடாது. It is an open matter. முன்னால் முடிவு செய்ததை வெளியே தெரிவித்திருக்கிறார்கள், மற்றவர்கள் அதன் பேரில் தங்கள் அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லட்டும் என்பதற்காக. அது தான் Central Board of Education க்கு அனுப்பப்பட்டது. Central Board of Education -க்கு அனுப்பியது பத்திரிகையில் வெளி வந்திருக்கிறது. நான் இன்னும் அந்த விஷயத்தில் என்னுடைய கவனத்தைச் செலுத்தவில்லை. இது தவிர கல்லூரிப் படிப்புப் பிரச்சனை வேறு இருக்கிறது.

Pre-University வகுப்பு வெற்றியடைந்திருப்பதாகவும், அதில் ஒன்றும் தவறுதல்கள் இல்லை என்றும் கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எனினும் வேறு பல கல்வி நிபுணர்கள், கல்வித்துறையில் தொண்டாற்றுகிறவர்கள் Pre-University வகுப்பு வெற்றியடையவில்லை என்று கருதுகிறார்கள். சில நாட்களுக்கு முன்பு நான் Christian College க்குப் போயிருந்தேன். அந்தக் கல்லூரி முதல்வரைக் கேட்டபோது, 100-க்கு 50 பேர்தான் P.U.C. -ல் தேர்வு பெற்றிருப்பதாகத் தெரிவித்தார்கள். இந்த விஷயத்தில் கல்வி நிபுணர்கள் தங்கள் கருத்தைத் தெரிவிப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். நான் இந்தக் கல்வி சம்பந்தமான பிரச்சனைகளில் closed mind உடையவனாக இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் திரு. ராஜா ஐயர் குறிப்பிட்டது போல, closed mind ஆக இல்லாமல், திறந்த மனதுடனேயே இருக்கிறேன். எல்லோரையும் கேட்டறிந்து கல்வித்துறையில் எல்லா விஷயங்களிலும் நிலையற்ற தன்மை (Indefiniteness) நீடித்துக்கொண்டிருக்காமல், சீக்கிரமே முடிவு காணப்பட வேண்டும்; பிள்ளைகளின் படிப்பை நிலையற்ற தன்மையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய அவா. ஆகையால் பிரி-யுனிவர்சிட்டி வகுப்பை என்ன செய்வது என்று இருக்கிறது. அதையெல்லாம் கலந்து பேசி செய்யவேண்டும். அதற்குப் பிறகு மீடியம் ஆஃப் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் இருக்கிறது. செகண்டரி எஜு கேஷனைப் பொறுத்த வரையில் மீடியம் தமிழாக இருக்கிறது. தமிழ் என்றிருந்தாலும் சிறுபான்மையோர் மொழியும் இருக்கிறது. அவர்களுக்கும் வசதியளிக்க வேண்டியவர்களாய் இருக்

7th July 1962] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கிறோம். தமிழ் மீடியம் உயர்நிலைப்பள்ளிக்கு வந்து 15 வருஷம் ஆகிறது என்று நினைக்கிறேன். அப்போதிருந்து ஆங்கில மீடியம் எடுக்கப்படவில்லை. அதில் தமிழர் அல்லாத குழந்தைகள் மட்டும் படிக்கவில்லை. தமிழ் குழந்தைகளும் அதில் படித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். சென்னையில் உள்ள உத்தியோகஸ்தர்களுக்கூட ஆங்கிலம் மீடியம் உள்ள பள்ளிகளுக்குத் தங்கள் குழந்தைகளை அனுப்பி வருகிறார்கள். பதினைந்து வருஷங்களுக்குப் பிறகும் ஆங்கில மீடியம்தான் வசீகரிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. மதுரையில் ஒரு ஆங்கில மீடியம் உள்ள பள்ளியில் ஒவ்வொரு வகுப்பிற்கும் ஏழு செக்ஷன்கள் இருக்கின்றன. மத்திய அரசாங்க ஆபீசர்கள் இருக்கட்டும்; இந்த மாநில அரசாங்க ஆபீசர்கள் வேறு இடங்களுக்கு மாற்றம் ஆனால், தஞ்சாவூர், போன்ற இடங்களுக்குப் போனால், அங்கு ஆங்கிலம் மீடியம் உள்ள பள்ளிகள் இல்லாமல் இருந்தால் என்ன செய்வது? அவர்களுக்குக் கஷ்டம்தானே? அந்த மாதிரிக் கஷ்டங்கள் எல்லாம் இருக்கக்கூடாது என்பது சர்க்கார் விருப்பம். இப்போது ஆங்கில மீடியம் பல பள்ளிகளில் இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டில் 25 பள்ளிகளுக்கு ஆங்கில மீடியத்திற்கு அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதனால் நான் தமிழுக்கு விரோதி என்று சிலர் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது ஒரு 'பேஷன்'. கல்லூரி மீடியம் தமிழாக இருக்கவேண்டுமென்று பரிட்சார்த்தமாக இப்போது நான்கு கல்லூரிகளில் வைத்து நடந்துவருகிறது. இனிமேல்தான் எப்படி நடக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டும். ஏதோ பத்திரிகையில் அறிக்கை வந்தது. நான் பார்க்கவில்லை. சில விஷயங்கள் பத்திரிகையில் பார்த்துத்தான் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகுதான் நமக்குத் தெரிகிறது. எவால்யூவேஷன் கமிட்டி இதைப் பார்த்து ரொம்ப நன்றாக இருக்கிறது என்று சொல்லியிருப்பதாகப் பத்திரிகையில் வந்திருந்தது. எனக்கு வந்த தகவலில் அப்படியில்லை. கோயம்புத்தூரில் நான்கு கல்லூரிகளில் தமிழ் மீடியமாக வைத்திருக்கிறது. அந்தப் பிள்ளைகளுக்கு மாதம் ரூ. 30 இனாமாகக் கொடுக்கிறோம். தமிழ் படிக்கக் கொடுக்கிறோம். அதாவது சின்னக் குழந்தைகளுக்கு மருந்து கொடுக்கும்போது மிட்டாய் கொடுப்பதுபோல, முழுச் சம்பளச் சலுகை அளித்திருக்கிறோம். இவ்வளவு செய்தும் இந்த வருஷத்துக்கு கோயம்புத்தூர் கவர்ன்மெண்ட் ஆர்ட்ஸ் காலேஜில் 1962-63-ல் சரித்திர வகுப்புக்கு 3 பிள்ளைகள்தான் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு வகுப்பு நடக்கிறது. பாலிடிக்ஸ் 2, எகனமிக்ஸ் 5, ஜியாகர் ஃபிக்கு 2, சைகாலஜிக்கு 2. பி. எஸ். ஜி. ஆர்ட்ஸ் காலேஜ், கோயம்புத்தூரில் எகனமிக்ஸ் 9, சோஷியல் சயன்ஸ் 3. இவ்வளவு சலுகைகள் கொடுத்தும் பிள்ளைகள் இவ்வளவுதான் வருகிறார்கள். கோயம்புத்தூர் நல்ல ஸ்தலம். நல்ல டவுன். அடுத்தபடியாக, பொள்ளாச்சி கவர்ன்மெண்ட் காலேஜிலும் 1962-63 க்கு 12 பேர்கள்தான் வந்திருக்கிறார்கள். அவினாசிலிங்கம் செட்டியார் ஹோம் சையன்ஸ் காலேஜிலும் 11 பேர் தான் இருக்கிறார்கள்.

திரு. க. அன்பழகன் : இப்போது அவற்றைப் படிக்கிறவர்கள் குறைவு. விஞ்ஞானம் படிக்கிறவர்கள்தான் அதிகம்.

[7th July 1962]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : விஞ்ஞானம் படிக்கிறவர்களுக்கு வேண்டிய தமிழ் நூல்கள் உடனடியாகக் கிடைக்க வழி செய்வதற்கில்லை. நான் இது சம்பந்தப்பட நிபுணர்கள், மற்றும் அனுபவம் உள்ளவர்கள், கலாசாலைகளில் உள்ளவர்கள் இவர்களிடத்தில் கேட்டு, கலந்து பேசி ஒரு அபிப்பிராயத்தைத் திரட்டி, அதற்குப் பிறகு அரசாங்கம் முடிவுக்கு வந்து அதற்குப் பிறகு—சட்டமன்ற ஆலோசனைக் குழு ஒன்றிருக்கிறது—அவர்களைக் கலந்து சட்ட மன்றத்தில் வைத்து நடத்தவேண்டும். இப்போது இந்த அக்கடாமிக் ஆண்டு முடிவதற்குள்ளாக இதற்கு முடிவு காணவேண்டுமென்பது என் அவா.

கனம் எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்கள் மத்திய அரசாங்கக் கல்வி அமைச்சர் சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருப்பதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்வதை நான் பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்கிறேன். கல்வியைப் பொறுத்தமட்டில் மாநிலத்திற்கு முதல் இடம் கொடுக்கப்படவேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் நம்மைக் கலக்காமல் இந்த மாதிரி உத்தரவு போட்டுவிட்டோம் என்று சொல்வது சரியல்ல. நாம் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. மற்றொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமங்களில் இருக்கிறவர்களுக்கு ஒரு கருத்து இருப்பதை நான் பார்க்கிறேன். கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் சதாரண விவசாயிகள், இதில்கூட ஜாதி வேற்றுமை இருக்கிறதாக நினைக்கிறார்கள். ஆங்கிலம் படிக்கிறவர்கள் உயர்ந்த ஜாதி என்றும் அது அவர்களுக்கு வேண்டியதில்லை என்றும் நாம் நினைப்பதாகவும் அவர்கள் கருதுகிறார்கள். தமிழ்தான் படிக்க வேண்டுமென்று சொல்வது அவர்களை முன்னேற்ற வேண்டாமென்று சொல்வதாக அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். அகில இந்தியாவின் ஒருமைப்பாடு இருக்கிற காரணத்தால் ஒவ்வொருவரும் ஒரு யுனிவர்சிட்டியிலிருந்து வேறு யுனிவர்சிட்டிக்குப் போக வேண்டும், அந்நிய நாட்டுக்குப் போக வேண்டும் என்று ஆசையுடன் படிக்கிறார்கள். போகிறார்களோ இல்லையோ அது வேறு கேள்வி. எல்லோருக்கும் படிக்கும்போது வெளிநாடுகளுக்கும் போகவேண்டுமென்ற ஆசை இருப்பது இயற்கை. நியாயமும் கூட. அதற்கெல்லாம் இடமில்லாமல் தமிழையே போதனா மொழியாக வைத்து நம்மை கெடுக்கிறார்களே என்ற கவலை அவர்கள் மனதில் இருப்பதாக நான் நினைக்கிறேன்.

திரு. டி. பி. சீனிவாச வரதன் : பேசிக் எஜுகேஷனைப்பற்றி கிராமத்தில் அப்படி நினைக்கிறார்கள். “எங்களுக்குமட்டும் அது கற்றுக்கொடுப்பதாகச் சொல்லி தாழ்ந்த நிலையில் வைத்திருக்கிறார்கள். பட்டணத்தில் பேசிக் எஜுகேஷன் இல்லை”, என்று கருதுகிறார்கள் ஒரு தலைப்பட்டசமான கல்வி கொடுப்பதாக அபிப்பிராயம் இருக்கிறது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பேசிக் எஜுகேஷன் நன்றாக யோசித்து முடிவு செய்யவேண்டிய விஷயம். ஆங்கிலம் வேண்டாமென்று சொல்கிற விஷயத்தில் இந்த அபிப்பிராயம் இருக்கிறது. யுனிவர்சிட்டியில் மேலும் படிக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. நாடு

7th July 1962] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ஒருமைப்பாட்டில் ஒருவருக்கொருவர் பழகுவதற்கு பொது மொழி ஒன்று வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு அவர்கள் இந்தி என்று சொல்கிறார்கள். நாம் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்கிறோம். வேறு எதை ஏற்றுக்கொள்வது? இந்தியைத் தவிர அதோடு கூட வேறு ஒரு மொழி வேண்டுமென்று சொன்னோம். எதைச் சொல்வது? தமிழைச் சொல்ல முடியுமா? அதனால் ஆங்கிலத்தைச் சொன்னோம். அதை அவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். ஆங்கிலம் அடியோடு புறக்கணிக்கப்படுவது நாட்டு மக்களுக்கு நல்லதா என்று கவனிக்கவேண்டும். மத்திய அரசாங்கக் கல்வி அமைச்சர் சொல்லியது எனக்குப் புரியவில்லை. அவர்களை வற்புறுத்த முடியாது. மத்திய அரசாங்கம் இதில் எல்லாம் தலையிடுவதற்கு இந்த அரசாங்கம் இடம் கொடுக்கக் கூடாது. ஆனால் இதில் கோ-ஆர்டினேஷன் மட்டும் வேண்டும். சென்ட்ரல் போர்டு ஆஃப் எஜுகேஷன் சொல்வதைக்கேட்கலாம். அவர்கள் சொல்வதையெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்தை நான் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. மேலும் ஒன்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சிலர் நினைக்கின்றார்கள் ஆங்கிலத்தை ஒழித்துவிட்டால் இந்தி வந்துவிடும் என்று அந்த நோக்கத்துடன் சிலர் பிராந்திய மொழி என்று வாதாடுகின்றனர் என்பது ஒரு அபிப்பிராயம்.

ஸ்ரீ ராஜா அய்யர் அவர்கள் பல கருத்துக்களை, ஆசிரியர் நியமனம் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஹையர் எலிமெண்டரி ட்ரெயினிங்கை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று எனக்கும் கருத்து உண்டு. இதையெல்லாம் அவசரப்பட்டுச் செய்ய முடியாது. ஒவ்வொன்றாகத்தான் செய்ய வேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதியாக இருந்து ஆசிரியர்களுக்காக வாதாடுபவர்கள் எப்பொழுதும் அவர் காரசாரமாகப் பேசுவார். இந்த முறை பேசியதில் ரொம்பகாரம் இல்லை. எவ்வளவு காரமாக பேசினாலும் ஆசிரியர்களிடத்தில் இருக்கின்ற அன்பின் காரணமாகத்தான் பல காரியங்கள் நடந்திருப்பதற்கும் அதுதான் காரணம்.

புத்தகம் போடுவதைக் குறித்து எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். “நேஷனலைசேஷன் ஆஃப் புக்ஸ்” நல்லதல்ல என்று சொன்னார்கள். நான் பெருமையாகச் சொல்லவில்லை. 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே நான் சொன்னேன். 1937-ம் வருஷம் காங்கிரஸ் ஆட்சி ஏற்பட்டபிறகு அப்போதிருந்த கல்வி அமைச்சரிடத்தில் நான் சொன்னேன். இந்த மாநிலங்களை மூன்று நான்கு ரீஜன்களாகப் பிரித்து ஒரு நல்ல கமிட்டி போடுங்கள். அது செலக்ட் செய்யட்டும். கெட்ட பெயருக்கு இடம் கொடுக்காமல் ஒரு யூனிபார்மிடி ஏற்படும். ஒரு நல்ல கமிட்டியை அமைத்து, அதில் அரசியல் வாதிகள் இல்லாமல் ஒழுங்காகப் பண்ணக்கூடியவர்களாகப் பார்த்து போடுங்கள் என்று 25 ஆண்டுகளுக்கு முன் சொன்னேன். இப்போது இருக்கிற நிலையில் புத்தகங்கள் போடுவதில் ‘நெகட்டிவ்’ மனப்பான்மை மாத்திரம் இருந்தால் போதாது.

[திரு. எம் பக்தவத்சலம்]

[7th July 1962]

4-20
p.m.

அடுத்தது நாட்டை பிரிக்கவேண்டுமென்பது. பிரிவினையை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. பிரிக்கிற மனப்பான்மை ஆசிரியர்களுக்கு இருக்கக்கூடாது. அத்தகைய எண்ணமுள்ளவர்கள் ஆசிரியர்களாக இருப்பதற்கே இடம் இல்லை. அதை நான்கண்டிப்பாகச் சொல்கிறேன். பிரிவினைக் கருத்துக்களை எல்லாம் பிள்ளைகளுக்குப் போதிக்க இடம் கிடையாது. பத்திரிகைக் காரர்கள் ஏதோ மனதில் வைத்துக்கொண்டு ஏதோ எழுதுகிறார்கள். நமக்கு இல்லாத பொறுப்பு டில்லியில் இருக்கிறவர்களுக்கு என்ன இருக்கிறது? இன்று காலை பத்திரிகையில் ஒன்று வந்தது. முதல் அமைச்சருக்குக்கூட கடிதம் வந்தது. பத்திரிகைக்காரர்கள் ஏதோ அவலை நினைத்துக்கொண்டு உரலை இடிப்பதுபோல் எழுதுகிறார்கள். நமக்கு ஆட்சேபகரமான புத்தகம் கூடாது. ஏதாவது ஆட்சேபமிருந்தால் அதை நீக்கி விடுகிறேன். ஆனால் அது மாத்திரம் போதாது. ஆட்சேபகரமாக இல்லாததுடன் கூட positive ஆக—நல்ல கருத்துக்கள் இருக்க வேண்டும். மேனடுகளில் அத்தகைய கருத்துக்களைக் குழந்தைப் பருவத்தில் புகுத்துகிறார்கள். Select பண்ணினால் போதாது. அதற்கென்று எழுத வேண்டும். Nationalization என்றால், ஏதோ அரசியல் கருத்துடன் செய்வதல்ல. Text-Book Committee இதை approve பண்ணட்டுமே. ஆகையினால் அதையும் பற்றி எனக்கு ஆட்சேபமில்லை. இவ்வாறு புத்தகங்கள் விஷயத்திலும் மேலும் நாம் கவனம் செலுத்தி எவ்வளவோ செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இப்போது புத்தகத்தில் கூட போட்டா போட்டி இல்லை. நாம் எழுதுவதெல்லாம் English தமிழ் language books தான். நாம் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற வேண்டுமென்றே அல்லது indoctrination வேண்டுமென்றே இதைச் செய்யவில்லை. நல்ல கருத்துக்களை அளரிக்கும் பாடப் புத்தகங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை, நாம் மாத்திரமல்ல. அகில இந்தியாவும் மேற்கொண்டிருக்கிறது. இதுதான் மத்திய அரசாங்கத்தின் கொள்கை.

சர்க்கார் உத்யோகஸ்தர்களுக்குப் பஞ்சப்படி வழங்கும் விஷயத்தில் மத்திய அரசாங்கம் எப்படிக் கொடுக்கிறார்களோ அப்படிக் கொடுப்பது என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படிக் கொடுப்பதில் நாம் ரூ. 150க்குக் குறைந்த சம்பளம் உள்ளவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். மத்திய சர்க்கார் ரூ. 300, 400 வரை சம்பளம் உள்ளவர்களுக்குக் கூட கொடுத்திருக்கிறார்கள். இங்கேயும் அது ஏன் கொடுக்கவில்லை என்று கேட்கிறார்கள். நமக்கிருக்கும் நிதி நிலையில் அதிகமாக deficit வைத்துக்கொள்ள முடியாது. இதற்குமேலே deficit-ஐ அதிகப்படுத்தப் பிரியப்படவில்லை. சர்க்கார் உத்யோகஸ்தர்களுக்குக் கொடுப்பது போல் ஆசிரியர்களுக்கும், ஸ்தலஸ்தாபன ஊழியர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். நமக்கு இரண்டு alternatives இருக்கின்றன. சர்க்கார் உத்யோகஸ்தர்கள் எல்லோருக்கும் கொடுத்துவிட்டு ஆசிரியர்களைப் பார்த்து 'நீங்கள் பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்வதா அல்லது

7th July 1962] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

இருப்பதை எல்லோருக்கும் கொடுத்துவிட்டு ரூ. 150க்கு மேல் இருப்பவர்களைப் பொறுத்துக்கொள்' என்று சொல்வதா? நாங்கள் N.G.Os. ஐ கேட்டோம். 'நீங்கள் யாராவது எங்களுக்கு மட்டும் கொடு என்று கேட்பீர்களா? என்று கேட்டேன். என்ன பதில் சொல்வார்கள்? அந்த முறையில் கொடுத்திருக்கிறோம். இன்னும் ரூ. 80 லட்சம் வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் (N.G.Os.) புரிந்து கொள்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியினர் கவலைப்பட வேண்டாம். என்.ஜி.ஓ.-வினருக்குப் புரிகிறது, நாங்கள் சொல்வது. இங்கே யுள்ள அங்கத்தினர்களைவிட எங்களுக்கு அதிகக் கவலை இல்லாமல் இல்லை.

திரு. டி. பி. சீனிவாசவரதன்: நீங்கள் சீக்கிரம் கொடுப்பீர்கள் என்ற நம்பிக்கை அவர்களுக்கு இருக்கிறது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: வாயளவில் அனுதாபம் பலருக்கு இருக்கலாம். உண்மையான அனுதாபம் எங்களுக்கு இருப்பது அவர்களுக்குத் தெரியும்.

கடைசியாக, வரிகளைப்பற்றி விளக்க விரும்புகிறேன். கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் சொன்னார்கள்—

Three pronged attack என்று. கிராமத்திற்கு பஞ்சாயத்து, மாநில ஆட்சி,

மத்திய ஆட்சி வேண்டியிருக்கிறது. மக்களுக்கு மூன்று ஆட்சி

யும் வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு வருவாயும் தேடவேண்டி

யிருக்கிறது. நகரத்தில் எதுவுமிருக்கிறது. கிராமத்திற்கும்

போகவேண்டும். வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு

ஏதாவது கொடுத்துத்தானே ஆகவேண்டும். வரி போடும்போது

இது அவசியமா என்று பார்க்க வேண்டும். போடும்போது

தாங்கக்கூடியவர்களுக்குத்தான் போடுகிறோமா அல்லது

தாங்க இயலாதவர்களுக்குப் போடுகிறோமா என்று பார்க்க

வேண்டியது. இன்றைக்குப் போட்ட வரி தாங்கக்கூடியவர்

களுக்குத்தான் போட்டிருக்கிறோம். எந்த வரியைப் போட்டாலும்

"ஏழை எளியவர்களுக்குத்தான் போடுகிறோம்— 'The most

exploited man is the common man" என்கிறார்கள்.

அந்த common man வரி கொடுக்கமாட்டான். அவன்

எங்கேயிருந்து எதற்காக வரி கொடுக்கிறான்? ஆனால்

அந்த common man -க்குத்தான் அனுதாபம் இருக்கிறது.

தாங்கக்கூடியவர்களுக்குத்தான் போடுகிறோம்.

நிலவரியை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். 1938-39-ல் தான்

நாம் ஆட்சியை மேற்கொண்டோம்—அப்போது சென்னை

ராஜதானி என்று இருந்தது—ஆந்திரா, கேரளம், தென்

கன்னடம், தமிழ்நாடு எல்லாம் சேர்ந்து அப்போது மொத்த

வருமானம் ரூ. 16 கோடி 13 லட்சம். அப்போது ராஜாஜி

முதலமைச்சராக இருந்தார். அதில் நிலவரி including irrigation

cess ரூபாய் 7 கோடி. நிலவரி விகிதாசாரம் என்ன?

Land Revenue 43.75 per cent of the total revenue அதற்குப்

பிறகு 1952-53ல் பார்த்தால் வருமானம் ஏறி இருந்தது. ரூ. 63

கோடி 35 லட்சத்துக்குக் ஏறியது. அப்போது நிலவரி 7 கோடி

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [7th July 1962]

யிலிருந்து ரூ. 10 கோடி 9 லட்சமாக ஏறியது. அப்போது Land Revenue 15.9 per cent of the total revenue இப்போது நமது மொத்த வருமானம் ரூ. 106 கோடி. இதில் நிலவரி, தண்ணீர் வரி, ஸ்தல ஸ்தாபன சர்சார்ஜ் எல்லாம் சேர்த்துப் பார்த்தாலும் கூட—மத்திய அரசாங்கம் நேரிடையாக வரி போடுவதில்லை—மற்றபடி பஞ்சாயத்து போடுவது, அயன் நிலவரி எல்லாம் சேர்த்துப் பார்த்தாலும் ரூ. 9 கோடி 26 லட்சம். ரூ. 106 கோடியில் ரூ. 9 கோடி 26 லட்சம் That works out to 6.4 per cent of the total revenue. From 43.75 per cent in 1938-49 and 15.9 per cent in 1952-53, it now comes to 6.4 per cent.

4-30
p.m

நிலவரி ஏறவில்லை. அப்படியே இருக்கிறது என்று சொல்கிறேன். இந்த நிலையில் நிலம் கொஞ்சம் உள்ளவர்களாக இருந்தாலும் 63 லட்சம் தானாகிறது. அநேகமாக சோஷலிஸத்தை யாருமே பகிரங்கமாக எதிர்க்க மாட்டார்கள். நிலம் இல்லாதவர்கள் எவ்வளவோ பேர் இருக்கிறார்கள்.

சில இடங்களில். லோயர் பவானி, அமராவதி, கிருஷ்ணகிரி Reservoir திட்டத்தில் பார்த்தால் நிலத்தீர்வை மாத்திரம் ஏக்கருக்கு 15 முதல் 20 ரூபாய். தஞ்சாவூரில் சில இடங்களில் 3½ ரூபாய் இருக்கிறது. பெரியாறு irrigation ல் 5 ரூபாய் இருக்கிறது. ஒரு equity வேண்டாமா? இவ்வளவு வருமானம் பெருகிக்கொண்டு போகும்போது, நிலவரியைத் தொடக்கடாது என்றால் என்ன அர்த்தம்? இப்போது எவ்வளவு வசதி கொடுக்கிறோம். அவர்களுக்கும் உற்பத்தி பெருக வருகிறது. Prize competition பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆனால் சரசரியில் உற்பத்தி பெருகி வருகிறதா இல்லையா? விலை அதிகமாகி வருகிறது. முன் மாதிரி கடன் பளு இல்லை. 1938-39-லிருந்து போடப்பட்டிருக்கிறது. நிலவரி தண்ணீர் தீர்வையோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது நாங்கள் தண்ணீர்த் தீர்வையை இரட்டிக்க விரும்புவதால், முதல் இரண்டாம் தர பாசன ஆதாரங்களின்கீழ் நஞ்சை என்று பதிவு செய்யப்பட்ட நிலங்களின் மீது 60 சத வீதமும், அதே மாதிரி முதல், இரண்டாம் தர பாசன ஆதாரங்களின் கீழ் உள்ள புஞ்சை நிலங்களின் மீது 100 சத வீதமும் உயர்த்துகிறோம். ஏற்கனவே பல இடங்களில் நிலத் தீர்வை அதிகமாகக் கொடுத்து வருகிறார்கள். திருநெல்வேலியில் ஒரு போக நஞ்செய் சாகுபடிக்கு (single wet crop cultivation) ஏக்கருக்கு ரூ. 16 வீதம் கொடுக்கிறார்கள். இந்த 16 ரூபாய் தீர்வையை 32 ரூபாய் ஆக்க வேண்டுமென்றே, அல்லது 60 சத வீதம் உயர்த்துவது என்றால், ரூ. 26 ஆக்க வேண்டுமென்றே அரசாங்கம் விரும்பவில்லை. இன்னும் அதே திருநெல்வேலியில் இருபோக நஞ்செய்ச் சாகுபடிக்கு (double wet crop cultivation) ஏக்கருக்கு ரூ. 24 வரை தீர்வை கொடுக்கிறார்கள். இதை 48 ரூபாய் ஆக்க வேண்டுமென்பதல்ல எங்கள் நோக்கம். எந்த நஞ்செய்ச் சாகுபடியாக இருந்தாலும் இந்தத் தீர்வை ஒரு போகத்துக்கு (Single crop) ஏக்கருக்கு ரூ. 20க்கு மேலும், இருபோகத்துக்கு (Double crop) ஏக்கருக்கு ரூ. 30க்கு மேலும் போகாமல் உச்ச வரம்பு (Ceiling) போடுவதாக இருக்கிறோம். அது சட்டத்தில் வந்து விடும்.

7th July 1962] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

அதேமாதிரி புஞ்செய் நிலத்துக்குத் தண்ணீர் தீர்வை C.M.P. பகுதியில், தஞ்சை-மேட்டூர் கால்வாய் பகுதியில் ஏக்கருக்கு 10 ரூபாய் போடுகிறோம். அந்தத் தீர்வையை 100 சதவிகிதம் உயர்த்தி ரூ. 10-ஐ ரூ. 20 ஆக்க உத்தேசமில். C.M.P. பகுதியில் ஏக்கருக்கு 15 ரூபாய்க்கு மேல் தீர்வை இருக்கக்கூடாது என்ற உச்ச வரம்பு போடுவதாக இருக்கிறோம். அப்படி ஏற்படுத்தி விட்டால், சராசரி உயர்வு ஒரு ஏக்கருக்கு 5 ரூபாய்க்கு மேல் இருக்காது. ஆகவே இந்தத் தீர்வை ஒன்றும் அதிகமல்ல என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

பஸ் வரியை எடுத்துக்கொண்டால், நாங்கள் கணக்கிட்டுப் பார்த்து, உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள கூடுதல் வரியை பஸ் சொந்தக் காரர்கள் தாங்க முடியும் என்ற அபிப்பிராயம் ஏற்பட்ட பிறகு தான், அந்த வரி விதிப்பை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். ஆனால் இங்கு சபையில் பேசியவர்கள் போக்கு அந்த வரி உயர்வு, ஏழை எளிய பிரயாணிகள் மீது போய்விடும் என்ற பீதியைக் கிளப்பி, பஸ் கட்டணத்தை ஏற்ற வேண்டாம் என்று இருக்கிற முதலாளிகளை, நீங்கள் கட்டணத்தை ஏற்றுங்கள் என்று சொல்லுவது போல் இருக்கிறது. Passenger fare-க்கு பிரயாணக் கட்டணத்துக்கு, வரம்பு சட்டத்தில் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டப் பிரிவை நாம் கையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதை சர்க்கார் மாற்றுவதாக இல்லை. சர்க்கார் பஸ்களிலும் கட்டணத்தை உயர்த்துவதாக இல்லை என்று கனம் அமைச்சர் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார். பஸ் வரி, சில மாநிலங்களில் வேறு முறைப்படி போடுகிறார்கள். ஒரே சீராக (Uniform) seat-க்கு 67½ ரூபாய் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் போட்டிருப்பது மிகவும் குறைவு. இந்த வரி உயர்வுக்கான மசோதா சட்டமன்றத்தில் வருகிறபோது, பஸ் சொந்தக்காரர்களுக்கு ஏதாவது கஷ்டமிருந்து, குறிப்பிட்ட யோசனைகளைச் சொன்னால், அதை நாங்கள் பரிசீலனை செய்வோம்.

அதேமாதிரி லாரியின் மேல் போட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள கூடுதல் வரியால், லாரியின் மூலம் கொண்டு வரப்படுகிற சரக்குகளின் விலை ஏறிவிடும் என்று சொல்லுவது சரியல்ல. கூடுதல் வரியைப் போடவேண்டாம் என்று நிறுத்திவிடுகிறோம் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள்; அப்போது லாரி சொந்தக்காரர்கள் லாரி வாடகையை உயர்த்துகிறார்கள் என்றால் யார் என்ன செய்ய முடியும்? அப்போது விலை ஏறாதா? சிறிய லாரி சொந்தக்காரர்கள் அதிகம் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படக் கூடாது என்பதையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு, சிந்தித்த பிறகுதான் இந்தக் கூடுதல் வரியைப் போடலாம் என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம். உண்மையிலேயே லாரிச் சொந்தக்காரர்களுக்கு ஏதாவது கஷ்டமிருந்தால், இந்தக் கூடுதல் வரி விதிப்பிற்கான சட்டம் சபையில் கொண்டு வரப்படும்போது, அதற்கு என்ன பரிகாரம் செய்யலாம், மாறுதல் செய்யலாம் என்று யோசிக்கலாம். ஆனால் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [7th July 1962]

மாநிலத்தில்தான் நல்ல ரோடுகள் இருக்கின்றன. அதனால் பஸ், லாரிகளுக்குப் பெருத்த அனுபவம். Wear and tear மிகக் குறைவு.

மின்சார வரியை எடுத்துக் கொண்டால், விவசாயத்துக்குக் கொடுக்கப்படும் மின்சாரத்துக்கு, பம்பு செட்டு வைத்திருக்கிற விவசாயிகளுக்கு யூனிட்டிக்கு 7 ந. பை. தான் கட்டணம். தேசம் பூராவிலும் எடுத்துக் கொண்டு பார்ப்போமேயானால், நம்முடைய மாநிலத்தில்தான் கட்டணம் மிகவும் மலிவானதாக இருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களில் மின்சாரக் கட்டணம் விவசாயத்துக்கு, யூனிட்டிக்கு 9 ந. பை. யிலிருந்து 15 ந. பை. வரை இருக்கிறது. யூனிட்டிக்கு 9 ந. பை. வரை விதிக்கலாம், அதுதான் நியாயமாக இருக்கும். அதற்கு மேல் போகக் கூடாது என்று மத்திய அரசாங்கம், Planning Commission சொன்னார்கள். நாம் 9 ந. பை. கூட போடவில்லை. 7 ந. பை. தான் போட்டிருக்கிறோம். மற்ற மாநிலங்களில் மின்சாரம் கிராமங்களுக்கு அதிகமாக விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. நம்முடைய மாநிலத்தில் தான் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் அதிகமாக விஸ்தரிக்கப்பட்டு, அதிகமான விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்டுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்கே மின்சாரம் உற்பத்தி ஆகிறதோ, அங்கிருந்துகூட கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். இதனால் லாபம்கூட இல்லாமல், subsidise செய்து கொடுக்கிறோம். இப்போது உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள மின்சார வரி அதிகரிப்பால், கட்டணம் 7¾ ந. பை. தான் ஆகும். அதோடு, முக்கியமாக விவசாயிகளுக்கு minimum charge தொந்திரவாக இருக்கிறது என்று பலர் கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். மின்சாரம் கேட்கிறபோது, விவசாயிகள் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் மின்சாரம் எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்கிறார்கள். பின்னால் மின்சாரத்தை அந்த அளவுக்குப் பயன்படுத்த முடியாமல், minimum charge கட்டுவது நஷ்டத்தை ஏற்படுத்துகிறது என்கிறார்கள். அரசாங்கம் இதை யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. minimum charge தெல்லையாக இருந்தால், எடுத்துவிட முடிவு செய்வோம். விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரையில், மின்சாரக் கட்டணத்தை 100-க்கு 10 வீதம் அதிகப்படுத்துவது அவர்களுக்கு ஒரு சமையாகாது. ஏனென்றால் ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள் பம்பு செட்டு வைத்துக் கொண்டிருக்கமாட்டார்கள். பம்பு செட்டு வைத்துக் கொண்டு மூன்று போகம் சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்கு நிறைய விளைச்சல் ஏற்படுகிறது. அவர்களுக்கு 10 சதவிகித உயர்வு ஒரு சமையாகாது. ஆகையினால் 10 சதவிகிதம் உயர்த்துவதில் தவறில்லை.

வீட்டு உபயோகத்துக்கு இப்போது யூனிட்டிக்கு 29 ந. பை. கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. இப்போது உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள 10 சதவீத அதிகரிப்பால், 3 ந. பை. அதிகம் ஆகிறது யூனிட்டிக்கு. சாதாரணமாக சராசரி ஒரு வீட்டுக்கு 20 யூனிட்டி மின்சாரம் செலவாகும். 20 யூனிட்டிக்கு 29 ந. பை. வீதம் கட்டுகிறவர்கள், இன்னும் ஒரு 10 அணு சேர்த்துக் கட்ட முடியாதா?

7th July 1962] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ஆகையினால் அவர்களுக்கும் இந்த மின்சார வரி உயர்வு ஒன்றும் பெரிதல்ல. மின்சார வசதியுள்ள வீடுகளில் இருக்கிற தொழிலாளிகளும் இந்த 10 அணா அதிகமாகக் கொடுக்கத் தயங்க மாட்டார்கள். ஏனென்றால், நான் பார்த்திருக்கிறேன், சில சமயங்களில் அவர்கள் இரண்டு யூனியன்களுக்கு சந்தா கொடுக்கக் கூடத் தயங்குவதில்லை. Low Tension-ல் உள்ள சிறிய தொழில்களுக்கு இந்த உயர்வால், அதிகமாக வரி உயராது. High Tension-ல் இருப்பவர்கள் அதிகமாக மின்சாரம் எடுக்கிறவர்கள். அவர்கள் Fuel Surcharge வேறு கட்டவேண்டியிருப்பதால், அவர்களுக்கு அடிப்படைக் கட்டணத்தின் பேரில் 5 சத வீதம் வரி விதிக்க முடிவு செய்திருக்கிறோம். இதனால் எந்தத் தொழிலிலும் உற்பத்திச் செலவு 1 சத வீதத்திற்கு மேல் போகாது, போகக் கூடாது என்று வைத்திருக்கிறோம்.

கரும்புக்கு வரி போடுவதைப் பற்றிப் பேசினார்கள். அது பாக்டரிகள் கொடுப்பது. கரும்பு உற்பத்தியாளர்கள் அல்ல. கரும்பு விலை நிர்ணயிப்பதுபற்றி பத்திரிகையில் பார்த்திருக்கலாம். பாக்டரிகளுக்குக் கொடுத்திருக்கிறது. முன்னே 2 ரூபாய் இப் போது 5 ரூபாய் ஆகிறது. மற்ற மாநிலங்களில் ரூ. 5, 6 என்று இருக்கிறது. அவற்றை ஜெனரல் ரெவின்யூவில் சேர்க்கிறார்கள். அப்படிச் சேர்க்க எங்களுக்கு உத்தேசமில்லை. கரும்பு, சர்க்கரை உற்பத்தியாகிற பிரதேசங்களில் ரோடு அபிவிருத்தி, ஆராய்ச்சி அபிவிருத்திகளுக்காகவே செலவு செய்யப்போவதாக வைத்திருக்கிறோம். அவர்களிடமிருந்து வருவிலிப்பதைத் திரும்ப அவர்களிடத்திலேயே செலவு செய்யப்போகிறோம். புதிதாக பாக்டரி போட்டவர்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்குமென்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு முதல் மூன்று வருஷங்களுக்கு இரண்டிலிருந்து ஐந்து ஆக்குவதைக் கொஞ்சம் நிறுத்திக்கொள்ளலாமா என்று யோசனை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது.

ஸ்டாம்பு டியூட்டி பற்றிச் சொன்னார்கள். ஸ்டாம்புகளில் ஏமாற்றுகிறவர்கள் இல்லாமல் இல்லை. பத்தாயிரத்திற்கு விலை பேசிக்கொண்டு இரண்டாயிரத்திற்கு எழுதுகிறவர்கள் உண்டு. அரசாங்கம் அதைத் தவிர்க்க கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறது. சொத்துள்ளவர்கள்தான் விற்கிறார்கள். இல்லாதவர்களுக்குப் பாதகமில்லை. நில விலை ஜாஸ்தியாகப் போகிறது. விற்கிறவர்களுக்கு ஸ்டாம்பு டியூட்டி கொஞ்சம் அதிகமாகப் போட்டோம். வாங்குகிறவர்கள் கூட அதிக விலை கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். விற்கிறவர்களும் கொடுக்கலாம், வாங்குகிறவர்களும் கொடுக்கலாம். அதையும் சேர்த்துத்தானே விலை பேசுகிறோம்.

கடைசியாக நகரங்களில் உள்ள நிலத்திற்கு வரி போடுவது. அதில் ஆட்சேபிக்க இடம் இல்லை. அதனால் நிலங்களை சர்வே செய்து போடலாம் என்று இருக்கிறோம். நிறைய நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள். விலை ஏறிக்கொண்டே போகிறது. வெளியே நில வரி போடுகிறோம். இப்போது உயர்த்தியிருக்கிறோம். இதை

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [7th July 1962]

ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, நகரத்தில் போட்டிருப்பது ரொம்பக் குறைவு. இந்த மன்றத்தில் கூட யாரும் அவ்வளவு கடுமையாக ஆட்சேபிப்பார்கள் என்று நினைக்கவில்லை. ஆட்சேபிக்க கொஞ்சமும் இடமில்லை. மற்றவர்கள் மாதிரி எதற்கெடுத்தாலும் ஆட்சேபிக்கிறவர்கள்கூட இதில் ஆட்சேபிப்பதற்கு இடமில்லை. தாங்க முடியாத சமையைத் தாங்கச் சொல்லும் நிலை இல்லாத வகையில் வரிகளை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறோம். யாருக்கும் ஒரு தொல்லையுமில்லாமல் வரி போட்டு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைச் சீராக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற நோக்கத்தாடன் வரிகளை விதித்திருக்கிறோம். இதற்கு மன்றத்திலுள்ள அங்கத்தினர்கள் தங்களது ஆதரவையும் ஒத்துழைப்பையும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகிறபோது நஞ்சை நிலத்திற்குப் பல இடங்களில் அதிகமாக வரி வாங்கப் படுவதால் அவைகளைச் சம நிலைக்குக் கொண்டுவர புதுவரி ஏற்படுத்தப்போவதாகத் தெரிவித்தார்கள். தமிழ்நாடு முழுவதும் ஒரே அளவில் வரி விகிதம் வரும்படி, சம நிலையில் வரி விதிக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

நகரத்தில் உள்ள நிலங்களுக்கு வரி விதிக்கும் போது பரப்பு அதிகமானால் அதிக வரியும், குறைந்த மனை இருந்தால் குறைந்த வரியும் விதிக்கப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சம நிலையில் இல்லை. ஆங்கிலத்தில் சொன்னால் “Nationalising, not equalising” இப்போது போடுகிற முறை அந்த பேசிஸ்ஸில் தான்.

நேற்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஹரிஜன நல இலாகா பற்றி சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். அதில் மாணவர்களை ஹரிஜன நல இலாகா டைரக்டர் தங்களுடைய ஹாஸ்டலில்தான் இருக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதுபற்றிய நிலையை விளக்க விரும்புகிறேன்.

Dr. Lakshmanaswami Mudaliar referred to the delay in the disbursement of Harijan Welfare Scholarships.

It may be stated that the Government have already taken all adequate measures for the expeditious sanction and disbursement of scholarships. The Government have decentralised the State scholarships and have given powers to the District Welfare Officers to disburse scholarships. Only in regard to Government of India scholarships the Director of Harijan Welfare disburses the scholarships. The Government have also appointed Accounts Officers in the office of the Director of Harijan Welfare to make Internal Audit and facilitate sanction of Harijan Welfare scholarships expeditiously. The Government have also opened Personal

7th July 1962] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

Deposit Account in the name of the Director of Harijan Welfare to enable him to draw cheques from the Reserve Bank of India so that the delay in the pre-audit of the Director's bills in the office of the Accountant-General and in the Pay and Accounts Office may be eliminated.

This system has been working satisfactorily for the past two years and the delay has been almost completely eliminated.

The Government have recently fixed lumpsum amount for payment of residential scholarships in the case of Scheduled Caste students.

The following are the rates on which residential scholarships are paid to Harijan students—

Arts and Science Courses—

Mofussil institutions Rs. 50.

City institutions Rs. 60.

Law Course Rs. 60.

Engineering and Medical Rs. 70.

Some students spent extravagantly over and above the amounts fixed by Government and some cases where hall tickets have been refused in the past years have been brought to the notice of Government.

In some cases, for example, in Annamalai University the Government have, as a special case, granted residential scholarships over and above the rates fixed by the Government in order to relieve the hardships of the students. But this sort of extravagant spending on the part of Harijan students should not be encouraged. That is why the Director has issued instructions that an amount spent by the students over and above the amounts fixed by the Government will have to be borne by the parents of the students.

The former M. C. Rajah hostel is now located in a pucca new building at Saidapet. The strength of the hostel has been increasing from 115 to 204. In order that Harijan students may avail of these hostel facilities and in order to prevent the contingency referred to above, namely, overspending by Harijan students, the Director of Harijan Welfare has issued instructions to Education authorities to see that the students avail of the hostel facilities given at the Saidapet hostel first before they are admitted into other hostels attached to the Educational Institutions. This will avoid the hardship referred to by Dr. Mudaliar at the time of the examination.

In all Government hostels under the control of Harijan Welfare departments, including the new Government hostel for College Boys at Saidapet, students belonging to Backward Classes

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [7th July 1962]

as well as forward communities are also admitted in the following proportion in order to avoid segregation of Harijans even in such hostels :—

Scheduled Castes—75 per cent of the strength.

Backward Classes—15 per cent of the strength.

Advanced Communities—10 per cent of the strength.

MR. CHAIRMAN : Before adjourning the House, I have to make a small announcement. A certain portion of the speech made by the hon. Member Sri Abdul Wahab has been objected to by some Members of the House. On an examination, I find that it is grossly unparliamentary and undignified. Of course, Sri Abdul Wahab is a new Member, perhaps inexperienced with these things. I do not call the language indecent. But, under the power vested in me, I have expunged the objectionable words he used.

The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. on Monday, the 30th July 1962.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

164. Notification issued with G.O. Ms. No. 1389, Food and Agriculture, dated 3rd April 1962, specifying 1st April 1962 as the date on which the Madras Land Improvement Schemes Act, 1959 (Madras Act AE of 1959) shall come into force in the whole of the State of Madras, except the territories specified in the Second Schedule to the Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries, Act, 1959 (Central Act 56 of 1959).

165. Finance Accounts of the Government of Madras for the year 1960-61.

7th July 1962]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 103 on page 4.]

Bales of cotton yarn of different count groups produced by the Mills (both composite and spinning mills) in the State from January 1959 to June 1961.

Quarter ending.	(In bales).				
	1 to 10s.	11 to 20s.	21 to 30s.	31 to 40s.	Above 40s.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
31st March 1959 ..	9,073	67,968	42,628	43,800	23,755
30th June 1959 ..	8,333	57,470	36,368	46,853	22,735
30th September 1959 ..	9,795	73,148	42,298	42,343	27,228
31st December 1959 ..	9,420	75,850	43,230	43,373	26,450
31st March 1960 ..	7,928	63,438	44,835	50,113	28,813
30th June 1960 ..	7,193	62,608	43,100	53,735	31,623
30th September 1960 ..	7,360	61,343	46,035	48,010	34,758
31st December 1960 ..	8,485	66,713	42,285	47,103	35,125
31st March 1961 ..	9,350	63,935	46,740	48,453	31,440
30th June 1961 ..	9,880	65,393	48,683	45,070	23,360

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 105 on page 7.]

The details of the Housing Colonies for Government servants already constructed and proposed to be constructed are furnished below :—

MADRAS CITY.

(i) *Santhome Area.*—Five hundred tenements at a cost of about Rs. 33.00 lakhs were constructed by the former City Improvement Trust in the Foreshore Estate, Santhome. They have been allotted to the low paid employees of the State Government on rental basis. One hundred Sixty-eight more apartments are under construction in the same area, for allotment to Government servants on rental basis.

(ii) *Kilpauk Garden Area.*—Ninety-six storeyed flats at a cost of Rs. 11.13 lakhs are under construction, for allotment to low paid State Government servants, on rental basis, and the work is nearing completion.

(iii) *Hamilton Bridge Road Area.*—Twenty blocks of 174 flats and 29 Bachelor quarters at a cost of Rs. 17.73 lakhs are under construction, for allotment on rental basis, to State Government employees.

[7th July 1962]

(iv) *Todhunternagar Area*.—The Chief Engineer, P. W. D (General), has also constructed 14 three-storeyed blocks (168 flats, at a cost of Rs. 17.68 lakhs for allotment to State Government servants, on rental basis.

(v) *Nandanam Extension Area*.—Besides the above rental housing colonies, it is also proposed to construct 112 houses in the Nandanam Extension Scheme Area at a cost of Rs. 22.66 lakhs for allotment to Government servants on hire purchase basis.



(i) *Santhome Area*.—Five hundred cottages at a cost of Rs. 38.00 lakhs were constructed by the former City Improvement Trust in the Fortshore Estate, Santhome. They have been allotted to the low paid employees of the State Government on rental basis. One hundred sixty-eight more apartments are under construction in the same area, for allotment to Government servants on rental basis.

(ii) *Kilpauk Garden Area*.—Ninety-six storeyed flats at a cost of Rs. 11.13 lakhs are under construction, for allotment to low paid State Government servants, on rental basis and the work is nearing completion.

(iii) *Hamilton Road Area*.—Twenty blocks of 174 flats and 30 Bachelor quarters at a cost of Rs. 17.73 lakhs are under construction, for allotment on rental basis, to State Government